

Sygn. akt X **Ka 57/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **SSO Piotr Schab**

SO Grażyna Puchalska (spr.)

SO Eliza Proniewska

Protokolant: starszy sekr. sąd. Michał Zborowski

przy udziale Prokuratora Artura Terleckiego

po rozpoznaniu dnia 30 marca 2016 r.

sprawy

Mariusza Kamińskiego

oskarżonego o czyn z art. 231 §1 k.k. i art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 230 §1 k.k. i art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 18 §2 k.k. w zw. z art. 229 §1 k.k. i art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 270 §1 k.k. i art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i art. 12 k.k.:

Macieja Wąsika

oskarżonego o czyn z art. 231 §1 k.k. i art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 230 §1 k.k. i art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 18 §2 k.k. i w zw. z art. 229 §1 k.k. i art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 270 §1 k.k. i art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i art. 12 k.k.;

Grzegorza Postka

oskarżonego o czyn z art. 231 § 1 k.k. i art. 230 § 1 k.k. i art. 18 §2 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k. i art. 270 §1 k.k. i art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i art. 12 k.k.:

Krzysztofa Brendla

oskarżonego o czyn z art. 231 §1 k.k. i art. 230 §1 k.k. i art. 18 §2 k.k. w zw. z art. 229 §1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. i art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych, pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej S. L. i oskarżycielkę posiłkową V. G.

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie z dnia 30 marca 2015 r. sygnatura IIK 784/10

orzeka:

1. zaskarżony wyrok uchyla i postępowanie karne wobec Mariusza Kamińskiego. Macieja Wąsika. Grzegorza Postka i Krzysztofa Brendla na podstawie art. 17§ 1 pkt 11 pkp umarza.

2. kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt *X Ka 57/16*

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 marca 2015r. Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie orzekł:

I. oskarżonego **Mariusza Kamińskiego** uznał za winnego tego, że w okresie od 14 grudnia 2006 roku do 5 lipca 2007 roku, w W., województwa (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – Szefem Centralnego Biura Antykorupcyjnego i z racji zajmowanego stanowiska centralnym organem administracji rządowej stosownie do art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 roku o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. Nr 104, poz. 708 z późn. zm.; zwana dalej ustawą o CBA) zobowiązany do działania na podstawie obowiązującego prawa i w granicach prawa (art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej) wykorzystując zajmowane stanowisko, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przekroczył przyznane mu uprawnienia i nie dopełnił ciążących na nim obowiązków w ten sposób, że kierował popełnieniem niżej opisanego czynu zabronionego przez podległych mu funkcjonariuszy CBA, pomimo braku tak podstaw faktycznych, jak i prawnych do przeprowadzenia niektórych wskazanych niżej czynności operacyjno – rozpoznawczych podejmowanych w celu uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstwa, a odnośnie niektórych czynności operacyjno – rozpoznawczych także w celu zapobiegania przestępstwom i rozpoznania zagadnienia korupcji w działalności instytucji państwowych, zaplanował, zorganizował i zrealizował przy wykorzystaniu wykonujących jego polecenia funkcjonariuszy CBA Macieja Wąsika, Grzegorza Postka i Krzysztofa Brendla oraz innych prowokację polegającą na podżeganiu A. K. (1) przez J. W. (1) do popełnienia czynu zabronionego, to jest wręczenia korzyści majątkowej znacznej wartości funkcjonariuszom publicznym zatrudnionym w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a w tym celu wydał zarządzenie o przeprowadzeniu Kombinacji Operacyjnej o kryptonimie (...), a w jej ramach zlecił przeprowadzenie bez wymaganych przesłanek prawno – faktycznych następujących czynności operacyjno – rozpoznawczych:

1. w dniu 14 grudnia 2006 roku polecił wspólnie z Maciejem Wąsikiem podległym funkcjonariuszom CBA zainicjowanie i zorganizowanie spotkania J. W. (1) z A. K. (1) celem wprowadzenia tego ostatniego w błąd, co do tego, że istnieje osoba zainteresowana jego propozycją pośrednictwa w wyłączeniu z produkcji rolnej gruntów, co przekraczało dozwolone granice prowadzenia czynności – operacyjno rozpoznawczych, albowiem stanowiło na wstępie podżeganie A. K. (1) przez J. W. (1) do popełnienia czynu zabronionego, to jest korupcji czynnej;

2. wystąpił w dniu 11 stycznia 2007 roku do Prokuratora Generalnego z wnioskiem nr (...) o zezwolenie na wręczenie korzyści majątkowej A. K. (1) w zamian za podjęcie się przez niego pośrednictwa w załatwieniu w Ministerstwie Rolnictwa wyłączenia z produkcji rolnej gruntów, a w dniu 5 kwietnia 2007 roku wystąpił do Prokuratora Generalnego z wnioskiem nr (...) o przedłużenie tych czynności realizowanych w ramach Kombinacji Operacyjnej (...) do dnia 12 lipca 2007 roku, a po uzyskaniu w dniach 12 stycznia i 11 kwietnia 2007 roku zgody z-cy Prokuratora Generalnego czynność tę zrealizował przy użyciu wbrew przepisowi art. 24 ust. 2 ustawy o CBA działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się, jako A. S. posługującego się dokumentami tożsamości uzyskanymi wbrew wymienionemu wyżej przepisowi poprzez wręczenie A. K. (1) w dniu 19 stycznia 2007 roku korzyści majątkowej w postaci gotówki w kwocie 10000 złotych oraz w dniu 6 kwietnia 2007 roku korzyści majątkowej w postaci telefonu komórkowego marki N. typ (...) wraz z zestawem akcesoriów i usiłowanie wręczenia w dniu 6 lipca 2007 roku korzyści majątkowej w kwocie 2700000 złotych, pomimo iż w dniu sporządzenia i złożenia wniosków o wydanie zgody na przeprowadzenie tej czynności brak było podstaw faktycznych i prawnych do podjęcia takich czynności wymienionych w art. 19 ust. 1 ustawy o CBA, a to brak było wiarygodnych informacji o dokonanym już przez A. K. (1) przestępstwie korupcyjnym, albowiem na dzień sporządzenia wniosku zachowanie A. K. (1) stanowiło przestępstwo płatnej protekcji, a celem podjętych czynności było wyłącznie nakłonienie go do przyjęcia korzyści majątkowej, a tym samym zachęcenie do dalszych działań zgodnych z zaplanowaną operacją specjalną oraz uwiarygodnienie działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA, a nadto pomimo braku podstaw faktycznych do przeprowadzenia tych czynności wobec nieustalonych sprawców przestępstw z art. 230a §1 k.k. i art. 228 §5 k.k. objął je zakresem przedmiotowym cytowanych

wniosków, zaś jako cel tych czynności bezpodstawnie określił także rozpoznanie zagadnienia korupcji w Ministerstwie Budownictwa;

3. zlecił podległym funkcjonariuszom CBA, w celu nakłonienia A. K. (1) do wręczenia korzyści majątkowej znacznej wartości co najmniej 3000000 zł funkcjonariuszom publicznym zatrudnionym w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, podjęcie czynności zmierzających do przygotowania oraz zarejestrowania w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi „sprawy”, której załatwienia miał się podjąć i pośredniczyć w jej realizacji A. K. (1) i w tym celu polecił wytworzenie całkowicie nieprawdziwego, fikcyjnego stanu faktycznego oraz zlecił zainicjowanie na podstawie podrobionych dokumentów postępowania administracyjnego, którego przedmiotem miało być wyrażenie zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne 39,75 ha gruntów rolnych położonych w gminie M., w obrębie geodezyjnym M., a osobą zainteresowaną miał być działający „pod przykryciem” funkcjonariusz CBA A. S. oraz w celu jego uwiarygodnienia, nie będąc na podstawie art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy o CBA w związku z art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 roku Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676 z późniejszymi zmianami) organem uprawnionym do sporządzenia dokumentów uniemożliwiających ustalenie danych identyfikujących funkcjonariuszy oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu czynności służbowych oraz w sytuacji braku podstaw prawnych dających prawo funkcjonariuszom CBA do sporządzania, wydawania i posługiwania się podrobionymi dokumentami, których wytworzenie narusza prawa osób trzecich oraz wbrew zasadom proporcjonalności i subsydiarności podejmowanych działań zlecił podrobienie szeregu dokumentów urzędów administracji rządowej i samorządowej, w tym:

a. wniosku Wójta Gminy M. do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 lutego 2007 roku, znak (...) z podrobioną pieczęcią o treści „Wójt Gminy J. K. (1)” z podrobionym odręcznym podpisem J. K. (1), który w dniu 6 kwietnia 2007 roku został przekazany przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczny;

b. opinii z dnia 19 marca 2007 roku z oznaczeniem (...) dotyczącej wniosku Wójta Gminy M. z dnia 23 lutego 2007 roku sygn. (...) z podrobioną pieczęcią o treści: „z up. Marszałka Województwa A. B. – Dyrektor Departamentu Infrastruktury i Geodezji” z podrobionym odręcznym podpisem A. B., która w dniu 6 kwietnia 2007 roku została przekazana przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczną;

c. pisma Wójta Gminy M. do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 lutego 2007 roku, znak (...) z podrobioną pieczęcią o treści „Wójt Gminy J. K. (1)” z podrobionym odręcznym podpisem J. K. (1), które w dniu 6 kwietnia 2007 roku zostało przekazane przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczne;

d. uchwały nr (...) Zarządu (...) z dnia 2 marca 2007 roku z podrobioną pieczęcią o treści: „Dyrektor(...) mgr inż. B. A.” z podrobionym odręcznym podpisem B. A., która w dniu 6 kwietnia 2007 roku została przekazana przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczną;

e. pisma Marszałka Województwa (...) z dnia 4 kwietnia 2007 roku sygn. (...) z podrobioną pieczęcią o treści „z up. Marszałka Województwa – A. B. Dyrektor Departamentu Infrastruktury i Geodezji” z podrobionym odręcznym podpisem A. B., które w dniu 6 kwietnia 2007 roku zostało przekazane przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczne;

f. uchwały nr (...) Rady Gminy w M. z dnia 25 maja 2007 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejsowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego działek o nr geodezyjnych (...), (...), (...), obręb M., gmina M., z podrobioną pieczęcią o treści: „Urząd Gminy M.” i „Przewodniczący Rady Gminy – S. O.” z podrobionym odręcznym podpisem S. O., która w dniu 13 czerwca 2007 roku została przekazana przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczną;

g. tabelarycznego wykazu powierzchni obszarów urbanistycznych z wyodrębnieniem klas bonitacyjnych z podrobioną pieczęcią o treści: „z up. Wójta – D. J. – podinspektor ds. gospodarki nieruchomościami” z podrobionym odręcznym podpisem D. J., który w dniu 13 czerwca 2007 roku został przekazany przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczny;

h. pisma Wójta Gminy M. z dnia 11 czerwca 2007 roku adresowanego do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi wraz z podrobioną pieczęcią o treści „Wójt Gminy M.” z podrobionym odręcznym podpisem J. K. (1), które w dniu 13 czerwca 2007 roku zostało przekazane przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczne;

i. wypisu z rejestru gruntów z dnia 21 czerwca 2007 roku o symbolu (...) z podrobioną pieczęcią o treści „z up. Starosty A. G.” z podrobionym odręcznym podpisem A. G., który w dniu 25 czerwca 2007 roku został przekazany przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczny, a następnie dokumenty te polecił złożyć w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmierzając do podstępnego wyłudzenia poświadczenia nieprawdy, a to uzyskania decyzji Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi o wyrażeniu zgody na zmianę przeznaczenia wymienionych gruntów na cele nierolne i nieleśne po wprowadzeniu w błąd wykonujących czynności służbowe pracowników ministerstwa, co do wiarygodności oraz celu przedkładanych dokumentów i składanych wniosków, do wydania której jednak nie doszło w skutek zakończenia operacji specjalnej;

4. w okresie od 27 stycznia 2007 roku do 5 lipca 2007 roku wydał zarządzenia w trybie niecierpiącym zwłoki i wystąpił do Prokuratora Generalnego oraz Sądu Okręgowego w Warszawie o wyrażenie zgody na przeprowadzenie kontroli operacyjnej wobec K. F., J. M., S. Ł., W. Ł., J. R., J. C., W. M., H. P., B. M. i P. K., określając cel tych czynności operacyjno – rozpoznawczych jako zapobieganie, utrwalanie i uzyskanie dowodów pomimo, że osoby te nie popełniły przestępstw objętych katalogiem przestępstw wynikającym z ustawy o CBA ani też nie podjęły innych czynności dających funkcjonariuszom CBA możliwości prowadzenia wobec nich takich czynności operacyjno – rozpoznawczych, albowiem ich działania podejmowane w tym okresie wynikały z zaplanowanej i prowadzonej sprzecznie z prawem kombinacji operacyjnej, w tym:

a. w dniu 27 stycznia 2007 roku wydał zarządzenie nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki, po czym wystąpił do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli operacyjnej w sposób i w okolicznościach określonych, jak w treści zarządzenia oraz wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec B. M., a po jej uzyskaniu i uzyskaniu w dniu 1 lutego 2007 roku zgody Sądu Okręgowego w Warszawie podjął i przeprowadził kontrolę operacyjną w okresie od 27 stycznia 2007 roku do 26 kwietnia 2007 roku;

b. w dniu 27 stycznia 2007 roku wydał zarządzenie nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki, po czym wystąpił do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli operacyjnej w sposób i w okolicznościach określonych, jak w treści zarządzenia oraz wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec J. M., a po jej uzyskaniu i uzyskaniu w dniu 1 lutego 2007 roku zgody Sądu Okręgowego w Warszawie podjął i przeprowadził kontrolę operacyjną w okresie od 27 stycznia 2007 roku do 26 kwietnia 2007 roku;

c. w dniu 27 stycznia 2007 roku wydał zarządzenie nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki, po czym wystąpił do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli operacyjnej w sposób i w okolicznościach określonych, jak w treści zarządzenia oraz wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec K. F., a po jej uzyskaniu i uzyskaniu w dniu 1 lutego 2007 roku zgody Sądu Okręgowego w Warszawie podjął i przeprowadził kontrolę operacyjną w okresie od 27 stycznia 2007 roku do 8 lutego 2007 roku;

d. w dniu 27 stycznia 2007 roku wydał zarządzenie nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki, po czym wystąpił do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli operacyjnej w sposób i w okolicznościach

określonych, jak w treści zarządzenia oraz wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec P. K., a po jej uzyskaniu i uzyskaniu w dniu 1 lutego 2007 roku zgody Sądu Okręgowego w Warszawie podjął i przeprowadził kontrolę operacyjną w okresie od 27 stycznia 2007 roku do 26 kwietnia 2007 roku;

e.w dniu 9 lutego 2007 roku wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec H. P., a po uzyskaniu w dniu 15 lutego 2007 roku zgody Sądu Okręgowego w Warszawie podjął i przeprowadził kontrolę operacyjną w okresie od 15 lutego 2007 roku do 14 maja 2007 roku;

f.w dniu 20 lutego 2007 roku wydał zarządzenie nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki, po czym wystąpił do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli operacyjnej w sposób i w okolicznościach określonych, jak w treści zarządzenia oraz wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec W. M., a po jej uzyskaniu i uzyskaniu w dniu 21 lutego 2007 roku zgody Sądu Okręgowego w Warszawie podjął i przeprowadził kontrolę operacyjną w okresie od 20 lutego 2007 roku do 19 maja 2007 roku;

g.w dniu 20 lutego 2007 roku wydał zarządzenie nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki, po czym wystąpił do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli operacyjnej w sposób i w okolicznościach określonych, jak w treści zarządzenia oraz wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec J. C., a po jej uzyskaniu i uzyskaniu w dniu 21 lutego 2007 roku zgody Sądu Okręgowego w Warszawie podjął i przeprowadził kontrolę operacyjną w okresie od 20 lutego 2007 roku do 19 maja 2007 roku;

h.w dniu 18 kwietnia 2007 roku wydał zarządzenie nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki, po czym wystąpił do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli operacyjnej w sposób i w okolicznościach określonych, jak w treści zarządzenia oraz wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec W. Ł., a po jej uzyskaniu i uzyskaniu w dniu 23 kwietnia 2007 roku zgody Sądu Okręgowego w Warszawie podjął i przeprowadził kontrolę operacyjną w okresie od 19 kwietnia 2007 roku do 18 lipca 2007 roku;

i.w dniu 18 kwietnia 2007 roku wydał zarządzenie nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki, po czym wystąpił do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli operacyjnej w sposób i w okolicznościach określonych, jak w treści zarządzenia oraz wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec S. Ł., a po jej uzyskaniu i uzyskaniu w dniu 23 kwietnia 2007 roku zgody Sądu Okręgowego w Warszawie podjął i przeprowadził kontrolę operacyjną w okresie od 19 kwietnia 2007 roku do 18 lipca 2007 roku;

j.w dniu 18 kwietnia 2007 roku wydał zarządzenie nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki, po czym wystąpił do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli operacyjnej w sposób i w okolicznościach określonych, jak w treści zarządzenia oraz wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec S. Ł., a po jej uzyskaniu i uzyskaniu w dniu 23 kwietnia 2007 roku zgody Sądu Okręgowego w Warszawie podjął i przeprowadził kontrolę operacyjną w okresie od 19 kwietnia 2007 roku do 18 lipca 2007 roku;

k.w dniu 18 kwietnia 2007 roku wydał zarządzenie nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki, po czym wystąpił do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli operacyjnej w sposób i w okolicznościach określonych, jak w treści zarządzenia oraz wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec S. Ł., a po jej uzyskaniu i uzyskaniu w dniu 23 kwietnia 2007 roku zgody Sądu Okręgowego w Warszawie podjął i przeprowadził kontrolę operacyjną w okresie od 19 kwietnia 2007 roku do 18 lipca 2007 roku;

l.w dniu 24 kwietnia 2007 roku wydał zarządzenie nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki, po czym wystąpił do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli operacyjnej w sposób i w okolicznościach określonych, jak w treści zarządzenia oraz wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec S. Ł., a po jej uzyskaniu i uzyskaniu w dniu 27 kwietnia 2007 roku zgody Sądu Okręgowego w Warszawie podjął i przeprowadził kontrolę operacyjną w okresie od 24 kwietnia 2007 roku do 23 lipca 2007 roku;

m.w dniu 9 maja 2007 roku wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec J. R., a po jej uzyskaniu i uzyskaniu w dniu 14 maja 2007 roku zgody Sądu Okręgowego w Warszawie podjął i przeprowadził kontrolę operacyjną w okresie od 18 maja 2007 roku do 17 sierpnia 2007 roku;

n.w dniu 17 maja 2007 roku wydał zarządzenie nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i wystąpił do Prokuratora Generalnego z wnioskiem – nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec J. R., a po jej uzyskaniu i uzyskaniu w dniu 23 maja 2007 roku zgody Sądu Okręgowego w Warszawie podjął i przeprowadził kontrolę operacyjną w okresie od 18 maja 2007 roku do 17 sierpnia 2007 roku;

o.w dniu 21 czerwca 2007 roku wydał zarządzenie nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki, po czym wystąpił do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na zarządzenie kontroli operacyjnej w sposób i w okolicznościach określonych, jak w treści zarządzenia oraz wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie z wnioskiem nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec S. Ł., a po jej uzyskaniu i uzyskaniu w dniu 28 czerwca 2007 roku zgody Sądu Okręgowego w Warszawie podjął i przeprowadził kontrolę operacyjną w okresie od 25 czerwca 2007 roku do 23 sierpnia 2007 roku;

5.wbrew art. 20 ustawy o CBA bez wymaganej art. 17 ust. 2 zgody Prokuratora Generalnego i Sądu Okręgowego w Warszawie, a także wbrew celom określonym w art. 14 ust. 1 pkt 6 cytowanej ustawy o CBA przeprowadził kontrole operacyjne polegające na utrwaleniu rozmów pomiędzy A. K. (1) i funkcjonariuszem (...) działającym „pod przykryciem” przedstawiającym się jako A. S. w sytuacji, gdy w ramach realizowanej kombinacji operacyjnej dochodziło do wręczenia lub usiłowania wręczenia korzyści majątkowej:

a. w dniu 19 stycznia 2007 roku w restauracji hotelu (...) we W.;

b. w dniu 5 czerwca 2007 roku w pokoju hotelu (...) w W.;

c. w dniu 6 lipca 2007 roku w pokoju hotelu (...) w W.,

czym działał na szkodę interesu publicznego albowiem naraził urzędy administracji rządowej i samorządowej na utratę zaufania, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi naraził na możliwość wydania na podstawie podrobionych dokumentów niezgodnej ze stanem faktycznym decyzji o zmianie przeznaczenia gruntów na cele nierolne i nieleśne, organy administracji samorządowej, to jest Urząd Gminy w M., Starostwo Powiatowe w M., (...) Urząd Marszałkowski w O. i (...) Izbę Rolniczą w O. poprzez podrobienie dokumentów wymienionych urzędów w celu użycia ich za autentyczne i ich wykorzystanie w obiegu prawnym, a także na realną możliwość utraty dowodów, jako zebranych niezgodnie z prawem oraz na szkodę interesu prywatnego, a to właścicieli gruntów rolnych położonych w gminie M., w obrębie M., Z. Ł., M. L. i A. M., których nieruchomości wbrew ich wiedzy i woli zostały objęte czynnościami operacyjnymi – rozpoznawczymi oraz procesem wyłączenia z produkcji rolnej, dokumenty dotyczące tych nieruchomości zostały wykorzystane w obiegu prawnym, co mogło doprowadzić do zmiany przeznaczenia tych gruntów na cele nierolne i nieleśne wbrew woli wymienionych pokrzywdzonych, poprzez podrobienie podpisów J. K. (1), A. B., B. A., S. O., D. J. i A. G., na szkodę A. K. (1) poprzez podżeganie go do popełnienia czynu zabronionego korupcji czynnej, a także J. M., K. F., P. K., J. C., W. Ł., S. Ł., J. R., H. P., W. M. i B. M., wobec których podjęto kontrolę operacyjną poprzez naruszenie ich konstytucyjnie chronionych dóbr, a to tajemnicy korespondencji oraz prawa do prywatności, który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 231 §1 k.k. w zb. z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 18 §2 w zw. z art. 229 §1 k.k. w zb. z art.

18 §1 k.k. w zw. z art. 270 §1 k.k. w zb. z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i skazał go, a na podstawie art. 19 §1 w zw. z art. 229 §1 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 39 pkt 2 k.k. w zw. z art. 41 §1 k.k. w zw. z art. 43 §1 k.k. orzekł wobec oskarżonego Mariusza Kamińskiego zakaz zajmowania stanowisk w administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, organach kontroli państwowej, organach kontroli samorządu terytorialnego oraz stanowisk kierowniczych w innych instytucjach państwowych na okres 10 (dziesięciu) lat;

II. oskarżonego **Macieja Wąsika** uznał za winnego tego, że w okresie od 14 grudnia 2006 roku do 5 lipca 2007 roku, w W., województwa (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – z-cą Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego, sprawując na podstawie §1 pkt 1 decyzji nr 11/06 Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego z dnia 11 grudnia 2006 roku w sprawie określenia podległości jednostek organizacyjnych Centralnego Biura Antykorupcyjnego zastępcą Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego (Dz. Urz. CBA z 2007 roku, Nr 1, poz. 18) nadzór nad czynnościami operacyjno – rozpoznawczymi realizowanymi przez Zarząd Operacyjno – Śledczy CBA, wykorzystując zajmowane stanowisko oraz związane z nim uprawnienia, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nie dopełnił ciężących na nim obowiązków w ten sposób, że wykonując polecenia przedłożonego, to jest Szefa CBA Mariusza Kamińskiego, których realizacja spowoduje popełnienie czynu zabronionego nie dopełnił wynikającego z art. 71 ust. 2 cytowanej ustawy o CBA obowiązku odmowy wykonania polecenia, a także przekroczył uprawnienia w ten sposób, że zlecił podległym mu pracownikom przeprowadzenie czynności operacyjno – rozpoznawczych w Sprawie Operacyjnego Rozpracowania (SOR) o kryptonimie (...) i Kombinacji Operacyjnej (...) pomimo braku podstaw faktycznych, jak i prawnych do ich realizacji w celu uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstwa, a odnośnie niektórych czynności operacyjno – rozpoznawczych także w celu zapobiegania przestępstwom w ten sposób, że:

1. w dniu 14 grudnia 2006 roku polecił wspólnie z Mariuszem Kamińskim podległym funkcjonariuszom zainicjowanie i zorganizowanie spotkania J. W. (1) z A. K. (1) celem wprowadzenia tego ostatniego w błąd, co do tego, że istnieje osoba zainteresowana jego propozycją pośrednictwa w wyłączeniu gruntów z produkcji rolnej, co przekraczało dozwolone granice prowadzenia czynności – operacyjno rozpoznawczych, albowiem stanowiło na wstępie podżeganie A. K. (1) przez J. W. (1) do popełnienia czynu zabronionego, to jest korupcji czynnej;

2. posiadając wiedzę co do ustaleń poczynionych przez podległych mu funkcjonariuszy CBA, realizując polecenia Szefa CBA Mariusza Kamińskiego zaplanował i zlecił funkcjonariuszom CBA Grzegorzowi Postkowi, Krzysztofowi Brendel i Mirosławowi Gładyszowi oraz innym, realizację czynności operacyjno – rozpoznawczych polegających na wręczeniu przy użyciu wbrew przepisowi art. 24 ust. 2 ustawy o CBA działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się, jako A. S. posługującego się dokumentami tożsamości uzyskanymi wbrew wymienionemu wyżej przepisowi, A. K. (1) w dniu 19 stycznia 2007 roku korzyści majątkowej w postaci gotówki w kwocie 10000 złotych oraz w dniu 6 kwietnia 2007 roku korzyści majątkowej w postaci telefonu komórkowego marki (...) typ (...) wraz z zestawem akcesoriów i usiłowanie wręczenia w dniu 6 lipca 2007 roku korzyści majątkowej w kwocie 2700000 złotych zgodnie z wydanym w dniu 11 stycznia 2007 roku zarządzeniem nr (...) Szefa CBA o kontrolowanym wręczeniu korzyści majątkowej A. K. (1) w zamian za podjęcie się przez niego pośrednictwa w załatwieniu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi wyłączenia z produkcji rolnej gruntów oraz zarządzenia nr (...) Szefa CBA z dnia 5 kwietnia 2007 roku o przedłużeniu tych czynności pomimo, iż w dniu sporządzenia i złożenia wniosków o wydanie zgody na przeprowadzenie tej czynności brak było podstaw faktycznych i prawnych do podjęcia takich czynności wymienionych w art. 19 ust. 1 ustawy o CBA, a to brak było wiarygodnych informacji o dokonanym już przez A. K. (1) przestępstwie korupcyjnym, albowiem na dzień sporządzenia wniosku zachowanie A. K. (1) stanowiło przestępstwo płatnej protekcji, a celem podjętych czynności było wyłącznie nakłonienie go do przyjęcia korzyści majątkowej, a tym samym zachęcenie do dalszych działań zgodnych z zaplanowaną operacją specjalną oraz uwiarygodnienie działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA, a w trakcie prowadzenia tych czynności nadzorował przebieg działań operacyjnych poprzez konsultowanie i wydawanie poleceń;

3. posiadając wiedzę co do ustaleń poczynionych przez podległych mu funkcjonariuszy CBA, realizując polecenia Szefa CBA Mariusza Kamińskiego zaplanował i zlecił funkcjonariuszom CBA Grzegorzowi Postkowi, Krzysztofowi Brendel i Mirosławowi Gładyszowi oraz innym, w celu nakłonienia A. K. (1) do wręczenia korzyści majątkowej znacznej wartości co najmniej 3 mln złotych funkcjonariuszom publicznym zatrudnionym w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi podjęcie czynności zmierzających do przygotowania „sprawy”, której załatwienia miał się podjąć i pośredniczyć w jej realizacji A. K. (1) i w tym celu zlecił wytworzenie całkowicie nieprawdziwego, fikcyjnego stanu faktycznego oraz zlecił zainicjowanie na podstawie podrobionych dokumentów postępowania administracyjnego, którego przedmiotem miało być wyrażenie zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne 39,75 ha gruntów rolnych położonych w gminie M., w obrębie geodezyjnym M., a osobą zainteresowaną miał być działający „pod przykryciem” funkcjonariusz CBA A. S. oraz w celu jego uwiarygodnienia, nie będąc na podstawie art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy o CBA w związku z art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 roku Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676 z późniejszymi zmianami) organem uprawnionym do sporządzenia dokumentów uniemożliwiających ustalenie danych identyfikujących funkcjonariuszy oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu czynności służbowych oraz w sytuacji braku podstaw prawnych dających prawo funkcjonariuszom CBA do sporządzania, wydawania i posługiwania się podrobionymi dokumentami, których wytworzenie narusza prawa osób trzecich oraz wbrew zasadom proporcjonalności i subsydiarności podejmowanych działań polecił za pośrednictwem Mirosława Gładysza posłużenie się przez funkcjonariusza działającego „pod przykryciem” przedstawiającego się jako A. S. szeregiem dokumentów urzędów państwowych i samorządowych, w tym:

a. wnioskiem Wójta Gminy M. do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 lutego 2007 roku, znak(...) z podrobioną pieczęcią o treści „Wójt Gminy J. K. (1)” z podrobionym odręcznym podpisem J. K. (1), który w dniu 6 kwietnia 2007 roku został przekazany przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczny;

b. opinią z dnia 19 marca 2007 roku z oznaczeniem (...)dotyczącej wniosku Wójta Gminy M. z dnia 23 lutego 2007 roku sygn. (...) z podrobioną pieczęcią o treści: „z up. Marszałka Województwa A. B. – Dyrektor Departamentu (...)” z podrobionym odręcznym podpisem A. B., która w dniu 6 kwietnia 2007 roku została przekazana przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczną;

c. pismem Wójta Gminy M. do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 lutego 2007 roku, znak (...) z podrobioną pieczęcią o treści „Wójt Gminy J. K. (1)” z podrobionym odręcznym podpisem J. K. (1), które w dniu 6 kwietnia 2007 roku zostało przekazane przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczne;

d. uchwałą nr (...) Zarządu (...) Izby Rolniczej z dnia 2 marca 2007 roku z podrobioną pieczęcią o treści: „Dyrektor (...) Izby Rolniczej mgr inż. B. A.” z podrobionym odręcznym podpisem B. A., która w dniu 6 kwietnia 2007 roku została przekazana przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczną;

e. pismem Marszałka Województwa (...) z dnia 4 kwietnia 2007 roku sygn. (...) z podrobioną pieczęcią o treści „z up. Marszałka Województwa – A. B. Dyrektor Departamentu Infrastruktury i Geodezji” z podrobionym odręcznym podpisem A. B., które w dniu 6 kwietnia 2007 roku zostało przekazane przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczne;

f. uchwałą nr (...) Rady Gminy w M. z dnia 25 maja 2007 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego działek o nr geodezyjnych (...), (...), (...), obręb M., gmina M., z podrobioną pieczęcią o treści: „Urząd Gminy M.” i „Przewodniczący Rady Gminy – S. O.” z podrobionym odręcznym podpisem S. O., która w dniu 13 czerwca 2007 roku została przekazana przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczną;

g. tabelarycznym wykazem powierzchni obszarów urbanistycznych z wyodrębnieniem klas bonitacyjnych z podrobioną pieczęcią o treści: „z up. Wójta – D. J. – podinspektor ds. gospodarki nieruchomościami” z podrobionym odręcznym podpisem D. J., który w dniu 13 czerwca 2007 roku został przekazany przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczny;

h. pismem Wójta Gminy M. z dnia 11 czerwca 2007 roku adresowanego do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi wraz z podrobioną pieczęcią o treści „Wójt Gminy M.” z podrobionym odręcznym podpisem J. K. (1), które w dniu 13 czerwca 2007 roku zostało przekazane przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczne;

i. wypisem z rejestru gruntów z dnia 21.06.2007 roku o symbolu (...) z podrobioną pieczęcią o treści „z up. Starosty A. G.” z podrobionym odręcznym podpisem A. G., który w dniu 25 czerwca 2007 roku został przekazany przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczny,

a następnie polecił M. G. (1) przekazanie tych dokumentów działającemu „pod przykryciem” funkcjonariuszowi CBA przedstawiającemu się jako A. S., który miał je złożyć w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmierzając do podstępnego wyłudzenia poświadczenia nieprawdy, a to uzyskania decyzji Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi o wyrażeniu zgody na zmianę przeznaczenia wymienionych gruntów na cele nierolne i nieleśne, po wprowadzeniu w błąd wykonujących czynności służbowe pracowników Ministerstwa, co do wiarygodności oraz celu przedkładanych dokumentów i składanych wniosków, do wydania której jednak nie doszło w skutek zakończenia operacji specjalnej;

4. w dniu 27 stycznia 2007 roku przekazał funkcjonariuszowi CBA R. R. za pośrednictwem M. K. (2) dane dotyczące numerów telefonów i ich użytkowników oraz polecił sporządzenie projektów zarządzeń w trybie niecierpiącym zwłoki i projektów wniosków do Prokuratora Generalnego oraz Sądu Okręgowego w Warszawie o wyrażenie zgody na przeprowadzenie kontroli operacyjnej wobec P. K., K. F., J. M. i B. M., określając cel tych czynności operacyjno – rozpoznawczych jako zapobieganie, utrwalanie i uzyskanie dowodów pomimo, że osoby te nie popełniły przestępstw objętych katalogiem przestępstw wynikającym z ustawy o CBA, ani też nie podjęły innych czynności dających funkcjonariuszom CBA możliwości prowadzenia wobec nich takich czynności operacyjno – rozpoznawczych, albowiem ich działania podejmowane w tym okresie wynikały z zaplanowanej i prowadzonej sprzecznie z prawem kombinacji operacyjnej, w tym:

a. w dniu 27 stycznia 2007 roku polecił sporządzenie projektu zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i wniosku nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec B. M.;

b. w dniu 27 stycznia 2007 roku polecił sporządzenie projektu zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i z wniosku nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec J. M.;

c. w dniu 27 stycznia 2007 roku polecił sporządzenie projektu zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i z wniosku nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec K. F.;

d. w dniu 27 stycznia 2007 roku polecił sporządzenie projektu zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i wniosku – nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec P. K.;

5. w okresie od 9 lutego 2007 roku do 7 marca 2007 roku przekazał funkcjonariuszowi CBA R. R. dane dotyczące numerów telefonów i ich użytkowników oraz polecił sporządzenie projektów zarządzeń w trybie niecierpiącym zwłoki i projektów wniosków do Prokuratora Generalnego oraz Sądu Okręgowego w Warszawie o wyrażenie zgody na przeprowadzenie kontroli operacyjnej wobec W. M. i H. P., których cel został określony jako zapobieganie, utrwalanie i uzyskanie dowodów pomimo, że osoby te nie popełniły przestępstw objętych katalogiem przestępstw wynikającym z ustawy o CBA ani też nie podjęły innych czynności dających funkcjonariuszom CBA możliwości prowadzenia wobec

nich takich czynności operacyjno – rozpoznawczych, albowiem ich działania podejmowane w tym okresie nie miały żadnego związku ze Sprawą Operacyjnego Rozpracowania (...) i Kombinacją Operacyjną (...), w tym:

a. w dniu 9 lutego 2007 roku polecił sporządzenie projektu wniosku nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec H. P.;

b. w dniu 20 lutego 2007 roku polecił sporządzenie projektu zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i wniosku – nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec W. M.;

6. wbrew art. 20 ustawy o CBA bez wymaganej art. 17 ust. 2 zgody Prokuratora Generalnego i Sądu Okręgowego w Warszawie, a także wbrew celom określonym w art. 14 ust. 1 pkt 6 cytowanej ustawy o CBA polecił podległym funkcjonariuszom CBA kontroli operacyjnych polegających na utrwaleniu rozmów pomiędzy A. K. (1) i funkcjonariuszem CBA działającym „pod przykryciem” przedstawiającym się jako A. S. w sytuacji, gdy w ramach realizowanej kombinacji operacyjnej dochodziło do wręczenia lub usiłowania wręczenia korzyści majątkowej:

a. w dniu 19 stycznia 2007 roku w restauracji hotelu (...) we W.;

b. w dniu 5 czerwca 2007 roku w pokoju hotelu (...) w W.;

c. w dniu 6 lipca 2007 roku w pokoju hotelu (...) w W., czym działał na szkodę interesu publicznego albowiem naraził urzędy administracji rządowej i samorządowej na utratę zaufania publicznego, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi naraził na możliwość wydania na podstawie podrobionych dokumentów niezgodnej ze stanem faktycznym decyzji o zmianie przeznaczenia gruntów na cele nierolne i nieleśne, organy administracji samorządowej, to jest Urząd Gminy w M., Starostwo Powiatowe w M., (...) Urząd Marszałkowski w O. i (...) Izbę Rolniczą w O. poprzez podrobienie dokumentów wymienionych urzędów w celu użycia ich za autentyczne i ich wykorzystanie w obiegu prawnym, a także na realną możliwość utraty dowodów, jako zebranych niezgodnie z prawem oraz na szkodę interesu prywatnego, a to właścicieli gruntów rolnych położonych w gminie M., w obrębie M., Z. L., M. L. i A. M., których nieruchomości wbrew ich wiedzy i woli zostały objęte czynnościami operacyjno – rozpoznawczymi oraz procesem wyłączenia z produkcji rolnej, dokumenty dotyczące tych nieruchomości zostały wykorzystane w obiegu prawnym, co mogło doprowadzić do zmiany przeznaczenia tych gruntów na cele nierolne i nieleśne wbrew woli wymienionych pokrzywdzonych poprzez podrobienie podpisów J. K. (1), A. B., B. A., S. O., D. J. i A. G. na szkodę A. K. (1) poprzez podżeganie go do popełnienia czynu zabronionego korupcji czynnej, a także J. M., K. F., P. K., H. P., W. M. i B. M., wobec których podjęto kontrolę operacyjną poprzez naruszenie ich konstytucyjnie chronionych dóbr, a to tajemnicy korespondencji oraz prawa do prywatności, który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 231 §1 k.k. w zb. z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 18 §2 k.k. w zw. z art. 229 §1 k.k. w zb. z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 270 §1 k.k. w zb. z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i skazał go, a na podstawie art. 19 §1 k.k. w zw. z art. 229 §1 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 39 pkt 2 k.k. w zw. z art. 41 §1 k.k. w zw. z art. 43 §1 k.k. orzekł wobec oskarżonego Macieja Wąsika zakaz zajmowania stanowisk w administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, organach kontroli państwowej, organach kontroli samorządu terytorialnego oraz stanowisk kierowniczych w innych instytucjach państwowych na okres 10 (dziesięciu) lat;

IV. oskarżonego **Grzegorza Postka** uznał za winnego tego, że w okresie od 14 grudnia 2006 roku do 5 lipca 2007 roku, w W., województwa (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – Dyrektorem Zarządu Operacyjno – Śledczego Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a nadto kierując na podstawie §2 ust. 1 i §4 zarządzenia nr 8/06 Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego z dnia 26 września 2006 roku w sprawie regulaminu organizacyjnego Zarządu Operacyjno – Śledczego CBA czynnościami operacyjno – rozpoznawczymi realizowanymi przez Zarząd Operacyjno – Śledczy CBA i ponosząc na podstawie zatwierdzonego przez z-cę Szefa CBA zakresu czynności Dyrektora Zarządu Operacyjno – Śledczego CBA odpowiedzialność merytoryczną za działania operacyjno – rozpoznawcze realizowane przez podległych funkcjonariuszy CBA, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nie dopełnił ciężących na nim obowiązków w ten sposób, że wykonując polecenia Szefa CBA Mariusza Kamińskiego i z-

cy Szefa CBA Macieja Wąsika wiedząc, że wykonuje polecenia przełożonych, których realizacja spowoduje popełnienie czynu zabronionego nie dopełnił wynikającego z art. 71 ust. 2 ustawy o CBA obowiązku odmowy wykonania polecenia, a także przekroczył uprawnienia w ten sposób, że zlecił podległym mu pracownikom przeprowadzenie czynności operacyjno – rozpoznawczych w Sprawie Operacyjnego Rozpracowania o kryptonimie (...) i Kombinacji Operacyjnej o kryptonimie (...) pomimo braku podstaw faktycznych, jak i prawnych do ich realizacji w celu uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstwa, a odnośnie niektórych czynności operacyjno – rozpoznawczych także w celu zapobiegania przestępstw w ten sposób, że:

1. posiadając wiedzę co do ustaleń poczynionych przez podległych mu funkcjonariuszy CBA, realizując polecenia Szefa CBA Mariusza Kamińskiego i z-cy Szefa CBA Macieja Wąsika, zlecił funkcjonariuszom CBA realizację czynności operacyjno – rozpoznawczych polegających na wręczeniu przy użyciu wbrew przepisowi art. 24 ust. 2 ustawy o (...) działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się, jako A. S. posługującego się dokumentami tożsamości uzyskanymi wbrew wymienionemu wyżej przepisowi A. K. (1) w dniu 19 stycznia 2007 roku korzyści majątkowej w postaci gotówki w kwocie 10000 złotych oraz w dniu 6 kwietnia 2007 roku korzyści majątkowej w postaci telefonu komórkowego marki (...) typ (...) wraz z zestawem akcesoriów i usiłowanie wręczenia w dniu 6 lipca 2007 roku korzyści majątkowej w kwocie 2700000 złotych zgodnie z wydanym w dniu 11 stycznia 2007 roku zarządzeniem nr (...) Szefa CBA o kontrolowanym wręczeniu korzyści majątkowej A. K. (1) w zamian za podjęcie się przez niego pośrednictwa w załatwieniu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi wyłączenia z produkcji rolnej gruntów oraz zarządzenia nr (...) Szefa CBA z dnia 5 kwietnia 2007 roku o przedłużeniu tych czynności pomimo, iż w dniu sporządzenia i złożenia wniosków o wydanie zgody na przeprowadzenie tej czynności brak było podstaw faktycznych i prawnych do podjęcia takich czynności wymienionych w art. 19 ust. 1 ustawy o CBA, a to brak było wiarygodnych informacji o dokonanych już przez A. K. (1) przestępstwie korupcyjnym, albowiem na dzień sporządzenia wniosku zachowanie A. K. (1) stanowiło przestępstwo płatnej protekcji, a celem podjętych czynności nie było sprawdzenie uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o popełnionym przestępstwie, a nakłonienie go do przyjęcia korzyści majątkowej, a tym samym zachęcenie do dalszych działań zgodnych z zaplanowaną operacją specjalną oraz uwiarygodnienie działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S., a w trakcie prowadzenia tych czynności nadzorował przebieg działań operacyjnych poprzez konsultowanie i wydawanie poleceń;

2. posiadając wiedzę co do ustaleń poczynionych przez podległych mu funkcjonariuszy CBA, realizując polecenia Szefa CBA Mariusza Kamińskiego i z-cy Szefa CBA Macieja Wąsika, zlecił podległym funkcjonariuszom CBA w celu nakłonienia A. K. (1) do wręczenia korzyści majątkowej znacznej wartości co najmniej 3000000 zł funkcjonariuszom publicznym zatrudnionym w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, podjęcie czynności zmierzających do przygotowania oraz zarejestrowania w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi „sprawy”, której załatwienia miał się podjąć i pośredniczyć w jej realizacji A. K. (1) i w tym celu polecił wytworzenie całkowicie nieprawdziwego, fikcyjnego stanu faktycznego oraz zlecił zainicjowanie na podstawie podrobionych dokumentów postępowania administracyjnego, którego przedmiotem miało być wyrażenie zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne 39,75 ha gruntów rolnych, w skład których wchodziły użytki klas RIII, PS III położonych w gminie M., w obrębie geodezyjnym M., a osobą zainteresowaną miał być działający „pod przykryciem” funkcjonariusz CBA A. S. oraz w celu jego uwiarygodnienia, nie będąc na podstawie art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy o CBA w związku z art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 roku Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676 z późniejszymi zmianami) organem uprawnionym do sporządzenia dokumentów uniemożliwiających ustalenie danych identyfikujących funkcjonariuszy oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu czynności służbowych oraz w sytuacji braku podstaw prawnych dających prawo funkcjonariuszom CBA do sporządzania, wydawania i posługiwania się podrobionymi dokumentami, których wytworzenie narusza prawa osób trzecich oraz wbrew zasadom proporcjonalności i subsydiarności podejmowanych działań polecił za pośrednictwem M. G. (1) posłużyć się przez funkcjonariusza działającego „pod przykryciem” przedstawiającego się jako A. S. szeregiem dokumentów urzędów państwowych i samorządowych, w tym:

a.wnioskiem Wójta Gminy M. do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 lutego 2007 roku, znak (...) z podrobioną pieczęcią o treści „Wójt Gminy J. K. (1)” z podrobionym odręcznym podpisem J. K. (1), który w dniu 6 kwietnia 2007 roku został przekazany przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczny;

b.opinią z dnia 19 marca 2007 roku z oznaczeniem (...) dotyczącej wniosku Wójta Gminy M. z dnia 23 lutego 2007 roku sygn. (...) z podrobioną pieczęcią o treści: „z up. Marszałka Województwa A. B. – Dyrektor Departamentu Infrastruktury i Geodezji” z podrobionym odręcznym podpisem A. B., która w dniu 6 kwietnia 2007 roku została przekazana przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczną;

c.pismem Wójta Gminy M. do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 lutego 2007 roku, znak (...) z podrobioną pieczęcią o treści „Wójt Gminy J. K. (1)” z podrobionym odręcznym podpisem J. K. (1), które w dniu 6 kwietnia 2007 roku zostało przekazane przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczny;

d.uchwałą nr (...) Zarządu (...) Izby Rolniczej z dnia 2 marca 2007 roku z podrobioną pieczęcią o treści: „Dyrektor (...) Izby Rolniczej mgr inż. B. A.” z podrobionym odręcznym podpisem B. A., która w dniu 6 kwietnia 2007 roku została przekazana przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczną;

e.pismem Marszałka Województwa (...) z dnia 4 kwietnia 2007 roku sygn. (...) z podrobioną pieczęcią o treści „z up. Marszałka Województwa – A. B. Dyrektor Departamentu Infrastruktury i Geodezji” z podrobionym odręcznym podpisem A. B., które w dniu 6 kwietnia 2007 roku zostało przekazane przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczne;

f.uchwałą nr (...) Rady Gminy w M. z dnia 25 maja 2007 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejsowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego działek o nr geodezyjnych (...), (...), (...), obręb M., gmina M., z podrobioną pieczęcią o treści: „Urząd Gminy M.” i „Przewodniczący Rady Gminy – S. O.” z podrobionym odręcznym podpisem S. O., która w dniu 13 czerwca 2007 roku została przekazana przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczną;

g.tabelarycznym wykazem powierzchni obszarów urbanistycznych z wyodrębnieniem klas bonitacyjnych z podrobioną pieczęcią o treści: „z up. Wójta – D. J. – podinspektor ds. gospodarki nieruchomościami” z podrobionym odręcznym podpisem D. J., który w dniu 13 czerwca 2007 roku został przekazany przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczny;

h.pismem Wójta Gminy M. z dnia 11 czerwca 2007 roku adresowanego do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi wraz z podrobioną pieczęcią o treści „Wójt Gminy M.” z podrobionym odręcznym podpisem J. K. (1), które w dniu 13 czerwca 2007 roku zostało przekazane przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczne;

i.wypisem z rejestru gruntów z dnia 21.06.2007 roku o symbolu (...) z podrobioną pieczęcią o treści „z up. Starosty A. G.” z podrobionym odręcznym podpisem A. G., który w dniu 25 czerwca 2007 roku został przekazany przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczny, a następnie polecił M. G. (1) przekazanie tych dokumentów działającemu „pod przykryciem” funkcjonariuszowi CBA przedstawiającemu się jako A. S., który miał je złożyć w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmierzając do podstępnego wyłudzenia poświadczenia nieprawdy, a to uzyskania decyzji Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi o wyrażeniu zgody na zmianę przeznaczenia wymienionych gruntów na cele nierolne i nieleśne, po wprowadzeniu w błąd wykonujących czynności służbowe pracowników Ministerstwa, co do wiarygodności oraz celu

przedkładanych dokumentów i składanych wniosków, do wydania której jednak nie doszło w skutek zakończenia operacji specjalnej;

3.w okresie od 20 lutego 2007 roku do 21 czerwca 2007 roku zatwierdził pomimo braku podstaw faktycznych, a następnie przedłożył Szefowi CBA Mariuszowi Kamińskiemu projekty zarządzeń w trybie niecierpiącym zwłoki o wyrażenie zgody na przeprowadzenie kontroli operacyjnej wobec S. Ł., J. R., J. C., H. P. i W. M., w których cel tych czynności operacyjno – rozpoznawczych określony został jako zapobieganie, utrwalanie i uzyskanie dowodów pomimo, że osoby te nie popełniły przestępstw objętych katalogiem przestępstw wynikającym z ustawy o CBA, ani też nie podjęły innych czynności dających funkcjonariuszom CBA możliwości prowadzenia wobec nich takich czynności operacyjno – rozpoznawczych, albowiem ich działania podejmowane w tym okresie wynikały z zaplanowanej i prowadzonej sprzecznie z prawem kombinacji operacyjnej, w tym:

a.w dniu 20 lutego 2007 roku zatwierdził projekt zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i wniosku nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec J. C.;

b.w dniu 24 kwietnia 2007 roku zatwierdził projekt zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i wniosku – nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec S. Ł.;

c.w dniu 17 maja 2007 roku zatwierdził projekt zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i wniosku nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec J. R.;

d.w dniu 21 czerwca 2007 roku zatwierdził projekt zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i wniosku nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec S. Ł.;

e.w dniu 9 lutego 2007 roku zatwierdził projekt wniosku nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec H. P.;

f.w dniu 20 lutego 2007 roku zatwierdził projekt zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i wniosku – nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec W. M.;

4.wbrew art. 20 ustawy o (...) bez wymaganej art. 17 ust. 2 zgody Prokuratora Generalnego i Sądu Okręgowego w Warszawie, a także wbrew celom określonym w art. 14 ust. 1 pkt 6 cytowanej ustawy o CBA polecił podległym funkcjonariuszom CBA kontroli operacyjnych polegających na utrwaleniu rozmów pomiędzy A. K. (1) i funkcjonariuszem CBA działającym „pod przykryciem” przedstawiającym się jako A. S. w sytuacji, gdy w ramach realizowanej kombinacji operacyjnej dochodziło do wręczenia lub usiłowania wręczenia korzyści majątkowej:

a. w dniu 19 stycznia 2007 roku w restauracji hotelu (...) we W.;

b. w dniu 5 czerwca 2007 roku w pokoju hotelu (...) w W.;

c. w dniu 6 lipca 2007 roku w pokoju hotelu (...) w W., czym działał na szkodę interesu publicznego albowiem naraził urzędy administracji rządowej i samorządowej na utratę zaufania publicznego, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi naraził na możliwość wydania na podstawie podrobionych dokumentów niezgodnej ze stanem faktycznym decyzji o zmianie przeznaczenia gruntów na cele nierolne i nieleśne, organy administracji samorządowej, to jest Urząd Gminy w M., Starostwo Powiatowe w M., (...) Urząd Marszałkowski w O. i (...) Izbę Rolniczą w O. poprzez podrobienie dokumentów wymienionych urzędów w celu użycia ich za autentyczne i ich wykorzystanie w obiegu prawnym, a także na realną możliwość utraty dowodów, jako zebranych niezgodnie z prawem oraz na szkodę interesu prywatnego, a to właścicieli gruntów rolnych położonych w gminie M., w obrębie M., Z. L., M. L. i A. M., których nieruchomości wbrew ich wiedzy i woli zostały objęte czynnościami operacyjno – rozpoznawczymi oraz procesem wyłączenia z produkcji rolnej, dokumenty dotyczące tych nieruchomości zostały wykorzystane w obiegu prawnym, co mogło doprowadzić do zmiany przeznaczenia tych gruntów na cele nierolne i nieleśne wbrew woli wymienionych pokrzywdzonych poprzez podrobienie podpisów J. K. (1), A. B., B. A., S. O., D. J. i A. G. na szkodę A. K. (1) poprzez podżeganie go do popełnienia czynu zabronionego korupcji czynnej, a także J. C., S. Ł., J. R., H. P. i W. M., wobec których podjęto kontrolę operacyjną

poprzez naruszenie ich konstytucyjnie chronionych dóbr, a to tajemnicy korespondencji oraz prawa do prywatności, który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 231 §1 k.k. w zb. z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 18 §2 k.k. w zw. z art. 229 §1 k.k. w zb. z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 270 §1 k.k. w zb. z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i skazał go, a na podstawie art. 19 §1 k.k. w zw. z art. 229 §1 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 39 pkt 2 k.k. w zw. z art. 41 §1 k.k. w zw. z art. 43 §1 k.k. orzekł wobec oskarżonego Grzegorza Postka zakaz zajmowania stanowisk w administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, organach kontroli państwowej, organach kontroli samorządu terytorialnego oraz stanowisk kierowniczych w innych instytucjach państwowych na okres 10 (dziesięciu) lat;

VI. oskarżonego **Krzysztofa Brendel** uznał za winnego tego, że w okresie od 14 grudnia 2006 roku do 5 lipca 2007 roku, w W., województwa (...), będąc funkcjonariuszem publicznym – z-cą Dyrektora Zarządu Operacyjno – Śledczego Centralnego Biura Antykorupcyjnego, a nadto kierując na podstawie §2 ust. 2 i §4 zarządzenia nr 8/06 Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego z dnia 26 września 2006 roku w sprawie regulaminu organizacyjnego Zarządu Operacyjno – Śledczego CBA czynnościami operacyjno – rozpoznawczymi realizowanymi przez Zarząd Operacyjno – Śledczy CBA i ponosząc na podstawie zatwierdzonego przez z-cę Szefa CBA zakresu czynności Dyrektora Zarządu Operacyjno – Śledczego CBA odpowiedzialność merytoryczną za działania operacyjno – rozpoznawcze realizowane przez podległych funkcjonariuszy CBA, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, nie dopełnił ciężących na nim obowiązków w ten sposób, że wykonując polecenia Szefa CBA Mariusza Kamińskiego i z-cy Szefa CBA Macieja Wąsika wiedząc, że wykonuje polecenia przełożonych, których realizacja spowoduje popełnienie czynu zabronionego nie dopełnił wynikającego z art. 71 ust. 2 ustawy o CBA obowiązku odmowy wykonania polecenia, a także przekroczył uprawnienia w ten sposób, że zlecił podległym mu funkcjonariuszom CBA przeprowadzenie czynności operacyjno – rozpoznawczych w Sprawie Operacyjnego Rozpracowania o kryptonimie (...) i Kombinacji Operacyjnej o kryptonimie (...) pomimo braku podstaw faktycznych, jak i prawnych do ich realizacji w celu uzyskania i utrwalenia dowodów przestępstwa, a odnośnie niektórych czynności operacyjno – rozpoznawczych także w celu zapobiegania przestępstw w ten sposób, że:

1. posiadając wiedzę co do ustaleń poczynionych przez podległych mu funkcjonariuszy CBA, realizując polecenia Szefa CBA Mariusza Kamińskiego i z-cy Szefa CBA Macieja Wąsika, zlecił funkcjonariuszom CBA realizację czynności operacyjno – rozpoznawczych polegających na wręczeniu przy użyciu wbrew przepisowi art. 24 ust. 2 ustawy o CBA działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się, jako A. S. posługującego się dokumentami tożsamości uzyskanymi wbrew wymienionemu wyżej przepisowi A. K. (1) w dniu 19 stycznia 2007 roku korzyści majątkowej w postaci gotówki w kwocie 10000 złotych oraz w dniu 6 kwietnia 2007 roku korzyści majątkowej w postaci telefonu komórkowego marki (...) typ (...) wraz z zestawem akcesoriów i usiłowanie wręczenia w dniu 6 lipca 2007 roku korzyści majątkowej w kwocie 2700000 złotych zgodnie z wydanym w dniu 11 stycznia 2007 roku zarządzeniem nr (...) Szefa CBA o kontrolowanym wręczeniu korzyści majątkowej A. K. (1) w zamian za podjęcie się przez niego pośrednictwa w załatwieniu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi wyłączenia z produkcji rolnej gruntów oraz zarządzenia Nr (...) Szefa CBA z dnia 5 kwietnia 2007 roku o przedłużeniu tych czynności pomimo, iż w dniu sporządzenia i złożenia wniosków o wydanie zgody na przeprowadzenie tej czynności brak było podstaw faktycznych i prawnych do podjęcia takich czynności wymienionych w art. 19 ust. 1 ustawy o CBA, a to brak było wiarygodnych informacji o dokonanych już przez A. K. (1) przestępstwie korupcji czynnej, albowiem na dzień sporządzenia wniosku zachowanie A. K. (1) stanowiło przestępstwo płatnej protekcji, a celem podjętych czynności nie było sprawdzenie uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o popełnionym przestępstwie, a nakłonienie go do przyjęcia korzyści majątkowej, a tym samym zachęcenie do dalszych działań zgodnych z zaplanowaną operacją specjalną oraz uwiarygodnienie działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S., a w trakcie prowadzenia tych czynności nadzorował przebieg działań operacyjnych poprzez konsultowanie i wydawanie poleceń;

2. posiadając wiedzę co do ustaleń poczynionych przez podległych mu funkcjonariuszy CBA, realizując polecenia Szefa CBA Mariusza Kamińskiego i z-cy Szefa CBA Macieja Wąsika, zlecił funkcjonariuszom CBA w celu nakłonienia A. K. (1) do wręczenia korzyści majątkowej znacznej wartości co najmniej 3000000 zł funkcjonariuszom publicznym zatrudnionym w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, podjęcie czynności zmierzających do przygotowania oraz zarejestrowania w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi „sprawy”, której załatwienia miał się podjąć i pośredniczyć w jej realizacji A. K. (1) i w tym celu polecił wytworzenie całkowicie nieprawdziwego, fikcyjnego stanu faktycznego oraz zlecił zainicjowanie na podstawie podrobionych dokumentów postępowania administracyjnego, którego przedmiotem miało być wyrażenie zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne 39,75 ha gruntów rolnych położonych w gminie M., w obrębie geodezyjnym M., a osobą zainteresowaną miał być działający „pod przykryciem” funkcjonariusz CBA A. S. oraz w celu jego uwiarygodnienia, nie będąc na podstawie art. 24 ust. 2 cytowanej ustawy o CBA w związku z art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2002 roku Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676 z późniejszymi zmianami) organem uprawnionym do sporządzenia dokumentów uniemożliwiających ustalenie danych identyfikujących funkcjonariuszy oraz środków, którymi posługują się przy wykonywaniu czynności służbowych oraz w sytuacji braku podstaw prawnych dających prawo funkcjonariuszom CBA do sporządzania, wydawania i posługiwania się podrobionymi dokumentami, których wytworzenie narusza prawa osób trzecich oraz wbrew zasadom proporcjonalności i subsydiarności podejmowanych działań polecił za pośrednictwem M. G. (1) posłużyć się przez funkcjonariusza działającego „pod przykryciem” przedstawiającego się jako A. S. szeregiem dokumentów urzędów państwowych i samorządowych, w tym:

a. wnioskiem Wójta Gminy M. do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 lutego 2007 roku, znak (...) z podrobioną pieczęcią o treści „Wójt Gminy J. K. (1)” z podrobionym odręcznym podpisem J. K. (1), który w dniu 6 kwietnia 2007 roku został przekazany przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczny;

b. opinią z dnia 19 marca 2007 roku z oznaczeniem (...) dotyczącej wniosku Wójta Gminy M. z dnia 23 lutego 2007 roku sygn. (...) z podrobioną pieczęcią o treści: „z up. Marszałka Województwa A. B. – Dyrektor Departamentu Infrastruktury i Geodezji” z podrobionym odręcznym podpisem A. B., która w dniu 6 kwietnia 2007 roku została przekazana przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczną;

c. pismem Wójta Gminy M. do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 lutego 2007 roku, znak (...) z podrobioną pieczęcią o treści „Wójt Gminy J. K. (1)” z podrobionym odręcznym podpisem J. K. (1), które w dniu 6 kwietnia 2007 roku zostało przekazane przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczne;

d. uchwałą nr (...) Zarządu (...) Izby Rolniczej z dnia 2 marca 2007 roku z podrobioną pieczęcią o treści: „Dyrektor (...) Izby Rolniczej mgr inż. B. A.” z podrobionym odręcznym podpisem B. A., która w dniu 6 kwietnia 2007 roku została przekazana przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczną;

e. pismem Marszałka Województwa (...) z dnia 4 kwietnia 2007 roku sygn. (...) z podrobioną pieczęcią o treści „z up. Marszałka Województwa – A. B. Dyrektor Departamentu Infrastruktury i Geodezji” z podrobionym odręcznym podpisem A. B., które w dniu 6 kwietnia 2007 roku zostało przekazane przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza (...) przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczne;

f. uchwałą nr (...) Rady Gminy w M. z dnia 25 maja 2007 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego działek o nr geodezyjnych (...), (...), (...), obręb M., gmina M., z podrobioną pieczęcią o treści: „Urząd Gminy M.” i „Przewodniczący Rady Gminy – S. O.” z podrobionym odręcznym podpisem S. O., która w dniu 13 czerwca 2007 roku została przekazana przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczną;

g. tabelarycznym wykazem powierzchni obszarów urbanistycznych z wyodrębnieniem klas bonitacyjnych z podrobioną pieczęcią o treści: „z up. Wójta – D. J. – podinspektor ds. gospodarki nieruchomościami” z podrobionym odręcznym podpisem D. J., który w dniu 13 czerwca 2007 roku został przekazany przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczny;

h. pismem Wójta Gminy M. z dnia 11 czerwca 2007 roku adresowanego do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi wraz z podrobioną pieczęcią o treści „Wójt Gminy M.” z podrobionym odręcznym podpisem J. K. (1), które w dniu 13 czerwca 2007 roku zostało przekazane przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczne;

i. wypisem z rejestru gruntów z dnia 21.06.2007 roku o symbolu (...) z podrobioną pieczęcią o treści „z up. Starosty A. G.” z podrobionym odręcznym podpisem A. G., który w dniu 25 czerwca 2007 roku został przekazany przez działającego „pod przykryciem” funkcjonariusza CBA przedstawiającego się jako A. S. A. K. (1) w celu użycia za autentyczny, a następnie polecił M. G. (1) przekazanie tych dokumentów działającemu „pod przykryciem” funkcjonariuszowi CBA przedstawiającemu się jako A. S., który miał je złożyć w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi zmierzając do podstępnego wyłudzenia poświadczenia nieprawdy, a to uzyskania decyzji Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi o wyrażeniu zgody na zmianę przeznaczenia wymienionych gruntów na cele nierolne i nieleśne, po wprowadzeniu w błąd wykonujących czynności służbowe pracowników Ministerstwa, co do wiarygodności oraz celu przedkładanych dokumentów i składanych wniosków, do wydania której jednak nie doszło w skutek zakończenia operacji specjalnej;

3. w okresie od 27 stycznia 2007 roku do 5 lipca 2007 roku zatwierdził pomimo braku podstaw faktycznych, a następnie przedłożył Szefowi CBA Mariuszowi Kamińskiemu projekty zarządzeń w trybie niecierpiącym zwłoki o wyrażenie zgody na przeprowadzenie kontroli operacyjnej wobec B. M., K. F., J. M., S. Ł., W. Ł. i P. K., w których cel tych czynności operacyjno – rozpoznawczych określony został jako zapobieganie, utrwalanie i uzyskanie dowodów pomimo, że osoby te nie popełniły przestępstw objętych katalogiem przestępstw wynikającym z ustawy o CBA, ani też nie podjęły innych czynności dających funkcjonariuszom CBA możliwości prowadzenia wobec nich takich czynności operacyjno – rozpoznawczych, albowiem ich działania podejmowane w tym okresie wynikały z zaplanowanej i prowadzonej sprzecznie z prawem kombinacji operacyjnej, w tym:

a. w dniu 27 stycznia 2007 roku zatwierdził projekt zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i wniosku nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec J. M.;

b. w dniu 27 stycznia 2007 roku zatwierdził projekt zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i wniosku – nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec K. F.;

c. w dniu 27 stycznia 2007 roku zatwierdził projekt zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i wniosku nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec P. K.;

d. w dniu 18 kwietnia 2007 roku zatwierdził projekt zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki wniosku nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec W. Ł.;

e. w dniu 18 kwietnia 2007 roku zatwierdził projekt zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i wniosku nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec S. Ł.;

f. w dniu 18 kwietnia 2007 roku zatwierdził projekt zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i wniosku nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec S. Ł.;

g. w dniu 18 kwietnia 2007 roku zatwierdził projekt zarządzenia nr (...) w trybie niecierpiącym zwłoki i wniosku nr (...) o wyrażenie zgody na kontrolę operacyjną telefonu o nr (...) (kryptonim (...)) wobec S. Ł.;

4. wbrew art. 20 ustawy o CBA bez wymaganej art. 17 ust. 2 zgody Prokuratora Generalnego i Sądu Okręgowego w Warszawie, a także wbrew celom określonym w art. 14 ust. 1 pkt 6 cytowanej ustawy o CBA polecił podległym funkcjonariuszom CBA kontroli operacyjnych polegających na utrwaleniu rozmów pomiędzy A. K. (1) i funkcjonariuszem CBA działającym „pod przykryciem” przedstawiającym się jako A. S. w sytuacji, gdy w ramach realizowanej kombinacji operacyjnej dochodziło do wręczenia lub usiłowania wręczenia korzyści majątkowej:

a. w dniu 19 stycznia 2007 roku w restauracji hotelu (...) we W.;

b. w dniu 5 czerwca 2007 roku w pokoju hotelu (...) w W.;

c. w dniu 6 lipca 2007 roku w pokoju hotelu (...) w W., czym działał na szkodę interesu publicznego albowiem naraził urzędy administracji rządowej i samorządowej na utratę zaufania publicznego, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi naraził na możliwość wydania na podstawie podrobionych dokumentów niezgodnej ze stanem faktycznym decyzji o zmianie przeznaczenia gruntów na cele nierolne i nieleśne, organy administracji samorządowej, to jest Urząd Gminy w M., Starostwo Powiatowe w M., (...) Urząd Marszałkowski w O. i (...) Izbę Rolniczą w O. poprzez podrobienie dokumentów wymienionych urzędów w celu użycia ich za autentyczne i ich wykorzystanie w obiegu prawnym, a także na realną możliwość utraty dowodów, jako zebranych niezgodnie z prawem oraz na szkodę interesu prywatnego, a to właścicieli gruntów rolnych położonych w gminie M., w obrębie M., Z. L., M. L. i A. M., których nieruchomości wbrew ich wiedzy i woli zostały objęte czynnościami operacyjno – rozpoznawczymi oraz procesem wyłączenia z produkcji rolnej, dokumenty dotyczące tych nieruchomości zostały wykorzystane w obiegu prawnym, co mogło doprowadzić do zmiany przeznaczenia tych gruntów na cele nierolne i nieleśne wbrew woli wymienionych pokrzywdzonych, poprzez podrobienie podpisów J. K. (1), A. B., B. A., S. O., D. J. i A. G. na szkodę A. K. (1) poprzez podżeganie go do popełnienia czynu zabronionego korupcji czynnej, a także J. M., K. F., P. K., W. Ł. i S. Ł., wobec których podjęto kontrolę operacyjną poprzez naruszenie ich konstytucyjnie chronionych dóbr, a to tajemnicy korespondencji oraz prawa do prywatności, który to czyn wyczerpuje dyspozycję art. 231 §1 k.k. w zb. z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 18 §2 k.k. w zw. z art. 229 §1 k.k. w zb. z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 270 §1 k.k. w zb. z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i skazał go, a na podstawie art. 19 §1 k.k. w zw. z art. 229 §1 k.k. w zw. z art. 11 §3 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 39 pkt 2 k.k. w zw. z art. 41 §1 k.k. w zw. z art. 43 §1 k.k. orzekł wobec oskarżonego Krzysztofa Brendel zakaz zajmowania stanowisk w administracji rządowej, innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, organach kontroli państwowej, organach kontroli samorządu terytorialnego oraz stanowisk kierowniczych w innych instytucjach państwowych na okres 10 (dziesięciu) lat;

IX. na podstawie art. 44 §1 k.k. orzekł wobec oskarżonych Mariusza Kamińskiego, Macieja Wąsika, Grzegorza Postka i Krzysztofa Brendel przepadek dowodów rzeczowych w postaci:

1. pisma Marszałka Województwa (...) z dnia 4 kwietnia 2007 roku sygn. (...) z podrobioną pieczęcią o treści „z up. Marszałka Województwa – A. D. Departamentu Infrastruktury i Geodezji” z podrobionym odręcznym podpisem A. B. (k. 564 akt sprawy);

2. opinii wniosku Wójta Gminy M. z dnia 23 lutego 2007 roku sygn. (...) z podrobioną pieczęcią o treści: „z up. Marszałka Województwa A. B. – Dyrektor Departamentu Infrastruktury i Geodezji” z podrobionym odręcznym podpisem A. B. (k. 565 akt sprawy);

3. wniosku Wójta Gminy M. do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 lutego 2007 roku, znak (...) z podrobioną pieczęcią o treści „Wójt Gminy J. K. (1) z podrobionym odręcznym podpisem J. K. (1) (k. 567 akt sprawy);

4. pisma Wójta Gminy M. do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 lutego 2007 roku, znak (...) z podrobioną pieczęcią o treści „Wójt Gminy J. K. (1)” z podrobionym odręcznym podpisem J. K. (1) (k. 571 akt sprawy);

5. uchwały nr (...) Zarządu (...) Izby Rolniczej z dnia 2 marca 2007 roku z podrobioną pieczęcią o treści: „Dyrektor (...) Izby Rolniczej mgr inż. B. A.” z podrobionym odręcznym podpisem B. A. (k. 582 akt sprawy);

6. uchwały nr (...) Rady Gminy w M. z dnia 25 maja 2007 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego działek o nr geodezyjnych (...), (...), (...), obręb M., gmina M., z podrobioną pieczęcią o treści: „Urząd Gminy M.” i „Przewodniczący Rady Gminy – S. O.” z podrobionym odręcznym podpisem S. O. (k. 686 akt sprawy);

7. tabelarycznego wykazu powierzchni obszarów urbanistycznych z wyodrębnieniem klas bonitacyjnych z podrobioną pieczęcią o treści: „z up. Wójta – D. J. – podinspektor ds. gospodarki nieruchomościami” z podrobionym odręcznym podpisem D. J. (k. 687 – 688 akt sprawy);

8. wypisu z rejestru gruntów z dnia 21.06.2007 roku o symbolu (...) z podrobioną pieczęcią o treści „z up. Starosty A. G.” z podrobionym odręcznym podpisem A. G. (k. 895 – 896 akt sprawy);

X. na podstawie art. 626 §1 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. w zw. z art. 616 §2 k.p.k. zasądził od oskarżonych Mariusza Kamińskiego, Macieja Wąsika, Grzegorza Postka i Krzysztofa Brendel na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem częściowych wydatków i na podstawie art. 1 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 z 1983 roku, poz. 223 z późn. zm.) kwoty po 400 (czteryście) złotych tytułem opłaty; w pozostałym zakresie na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwolnił oskarżonych Mariusza Kamińskiego, Macieja Wąsika, Grzegorza Postka i Krzysztofa Brendel od zapłaty kosztów sądowych ustalając, że wydatki ponosi Skarb Państwa.

Apelacje od wyroku złożyli:

1) obrońca oskarżonego Krzysztofa Brendla adw. J. N., który na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 444 k.p.k. zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny w sprawie zawisłej za sygn. akt II K 784/10 w części dotyczącej uznania oskarżonego Krzysztofa Brendla za winnego popełnienia czynu z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k. wzb. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Nadto powołując się na przepisy art. 427 § 1 i 2 oraz art. 438 pkt 1, 2 i 3 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego art. 231 § 1 kodeksu karnego w zw. z art. 19 ust. 1 i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz.U. z 2014 r. poz. 1411 ze zm., dalej także jako ustawa o CBA), poprzez ich błędną wykładnię, polegającą na wadliwym przyjęciu, że w stanie faktycznym przedmiotowej sprawy czynności prowadzone w trybie art. 19 mają charakter subsydiarny tj. kontrolowane wręczenie korzyści majątkowej może mieć miejsce tak jak w przypadku art. 17 ust. 1 tylko i wyłącznie wówczas gdy inne działania funkcjonariuszy CBA okażą się nieskuteczne gdy tymczasem brak jest takiego wymogu stawianego wskazanymi regulacjami prawnymi;

2. obrazę przepisów prawa materialnego art. 231 § 1 kodeksu karnego w zw. z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (tj. z 2014 r. poz. 1411 ze zm.) w zw. z art. 18 § 1 kodeksu karnego oraz art. 12 kodeksu karnego, polegającą na wywiedzeniu mylnej wykładni, iż realizacja znamion czynu zabronionego współdziałającego w popełnieniu przestępstwa funkcjonariusza publicznego Krzysztofa Brendla, działającego w warunkach czynu ciągłego mogła się dokonać zarówno przez przekroczenie uprawnień jak i niedopełnienie obowiązków.

3. obrazę przepisów postępowania art. 424 § 1 pkt. 1 i 2 k.p.k. mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, polegającą na nie wskazaniu jakie fakty Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia uznał za udowodnione, na jakich oparł się dowodach, dlaczego nie dał wiary dowodom przeciwnym i w związku z czym w niniejszej sprawie zachodzi wywodzone przez niego wnioskowanie o niedopełnieniu obowiązku przez funkcjonariusza Krzysztofa Brendla.

4.obrazę przepisów postępowania art. 399 k.p.k. mającą wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na zaniechaniu uprzedzenia stron postępowania o możliwości zakwalifikowania zachowania Krzysztofa Brendel z innego przepisu prawnego i w konsekwencji wydania wyroku skazującego ww. oskarżonego uwzględniającego kwalifikację z art. z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k. w zb. z art.18 § 1 k.k. w zw. art. 270 § 1 k.k. w zb. z art.18 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k.

5.błąd w ustaleniach faktycznych polegający na wadliwym przyjęciu, że w stanie faktycznym przedmiotowej sprawy brak było „wiarygodnych informacji o przestępstwie” uzasadniających podjęcie i prowadzenie czynności operacyjno-rozpoznawczych w trybie wskazanym w art. 19 ust. 1 ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, oskarżeni a w tym K.Brendel podejmowali działania kreujące mające na celu inspirowanie do dokonywania przestępstw przez A. K. oraz, że wprowadzali w błąd Prokuratora Generalnego, Sąd Okręgowy w Warszawie w procesach związanych z uzyskaniem zezwoleń na operacje specjalne gdy tymczasem prawidłowo ocenione i rozważone dowody prowadzić muszą do przeciwnych wniosków .

6.błąd w ustaleniach faktycznych polegający na wyrażeniu mylnego poglądu, iż zgromadzony i ujawniony na rozprawie głównej materiał dowodowy w postaci zeznań świadków, oraz zamieszczonych do akt sprawy opinii K. P., opinii Koordynatora ds. służb specjalnych Z. W. oraz dokumentów z prac Międzyresortowej Komisji ds. Legalizacji, Komendanta Głównego Policji, Rządowego Centrum Legislacji stanowią o istnieniu świadomości Krzysztofa Brendel odnośnie przeszkód prawnych do przystąpienia do wykonania czynności kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej.

7.błąd w ustaleniach faktycznych polegający na wyrażaniu w trakcie publikacji orzeczenia w dniu 3 września 2015 mylnego poglądu, iż występujący w sprawie oskarżeni nie byli karani , gdy tymczasem prawidłowo ocenione i rozważone okoliczności dotyczące karalności jednego z współoskarżonych prowadzić muszą do odmiennych wniosków.

Reasumując skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej uznania oskarżonego Krzysztofa Brendel za winnego dokonania przypisanego mu czynu z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. z art. 12 k.k. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji. Ponadto wniósł o przeprowadzenie dowodu z nagrania audio-video obrazującego, iż na datę wydania kwestionowanego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia pozostawał w błędzie odnośnie niekaralności wszystkich oskarżonych

2) Obrońca oskarżonego Grzegorza Postka adw. D. G. na podstawie art. 425 § 1, 2 i 3 k.p.k. i art. 444 k.p.k. oraz art. 447§ 1 k.p.k. zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny z dnia 30 marca 2015 r. (sygn. akt: IIK 784/10) skazujący Grzegorza Postka na karę pozbawienia wolności (doręczony obrońcy wraz z uzasadnieniem w dniu 27 października 2015 r.) co do całości rozstrzygnięcia dot. Grzegorza Postka w zakresie winy na jego korzyść.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 438 pkt.1,2 i 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. obrazę prawa materialnego a konkretnie art.18§ 2 k.k. poprzez jego wadliwą wykładnię w kontekście art.19.4 ustawy o CBA i art.231§ 1 k.k. poprzez przyjęcie, że działania oskarżonych polegające na inicjacji spotkania A. K. (1) z J. W. (1) a następnie z funkcjonariuszem działającym pod przykryciem oraz wręczenie i usiłowanie wręczenia A. K. korzyści majątkowej stanowią podżeganie do popełnienia czynu zabronionego a tym samym naruszają dyspozycję art.19.4 ustawy o CBA i nie są objęte kontratypem z art.21 ustawy o CBA co uzasadnia wnioskowanie, że oskarżeni przekroczyli swoje kompetencje w rozumieniu art.231 § 1 k.k. podczas gdy prawidłowa wykładnia art. 18§ 2 k.k. prowadzi do wniosku, że działania oskarżonych nie są podżeganiem do czynu zabronionego.

2.obrazę prawa materialnego a konkretnie art.19.1 ustawy o CBA w zw. z art. 231§ 1 k.k. poprzez jego wadliwą wykładnię polegającą na przyjęciu, że czynności prowadzone na podstawie tego przepisu mają charakter subsydiarny a zatem kontrolowane wręczenie korzyści majątkowej może mieć miejsce tylko wtedy gdy inne działania okażą się nieskuteczne co uzasadnia wnioskowanie, że oskarżeni przekroczyli swoje kompetencje w rozumieniu art.231 § 1 k.k. podczas gdy przepis ten wymogu takiego nie zawiera.

3.obrazę prawa materialnego, a konkretnie art.14.1 pkt 6 ustawy o CBA oraz § 34.2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25.07. 2006 roku w sprawie wydawania osobom poleceń określonego zachowania się, legitymowania, zatrzymywania, przeszukania, kontroli osobistej, przeglądania bagaży i sprawdzania ładunku oraz obserwowania i rejestrowania zdarzeń przez funkcjonariuszy Centralnego Biura Antykorupcyjnego (Dz.U. Nr 142 poz.1014) w kontekście art.231§ 1 k.k. poprzez wadliwą ich wykładnię polegającą na przyjęciu, że rejestracja zdarzeń w trakcie wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych nie może obejmować rejestracji zdarzenia, na którego bieg wpływ mają funkcjonariusze co uzasadnia wnioskowanie, że oskarżeni przekroczyli swoje kompetencje w rozumieniu art.231 § 1 k.k. a przepis wymogu takiego nie stawia,

4.naruszenie, wynikającej z art. 7 k.p.k. zasady swobodnej oceny dowodów mające wpływy na treść rozstrzygnięcia poprzez dokonanie ich oceny bez uwzględnienia zasad logiki i doświadczenia życiowego czego skutkiem był błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że w dniu 11.01.2007r. brak było wiarygodnych informacji o przestępstwie korupcji w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Ministerstwie Budownictwa a zatem wystąpienie w tym dniu z wnioskiem nr (...) do Prokuratora Generalnego o zezwolenie na wręczenie korzyści majątkowej A. K. (1) w zamian za podjęcie się przez niego pośrednictwa w załatwieniu w Ministerstwie Rolnictwa wyłączenia z produkcji rolnej gruntu stanowiło świadome wprowadzenie Prokuratora Generalnego w błąd co uzasadnia wnioskowanie, że oskarżeni przekroczyli swoje kompetencje w rozumieniu art.231 § 1 k.k. podczas gdy prawidłowa, uwzględniająca zasady określone w art.7 k.p.k. analiza dowodów prowadzi do wniosków przeciwnych.

5.obrazę prawa materialnego a konkretnie art.19.2 ustawy o CBA i art.231§ 1 k.k. poprzez jego wadliwą wykładnię i wskazanie, że czynności określone w art.19.1. ww ustawy nie mogą być w trybie art.19.2 ustawy o CBA przedłużone co uzasadnia wnioskowanie, że oskarżeni przekroczyli swoje kompetencje w rozumieniu art.231 § 1 k.k. podczas gdy wykładnia celowościowa tej normy prowadzi do wniosków przeciwnych.

6.obrazę prawa materialnego, a konkretnie art.24. 1 i 2 ustawy o CBA w zb. z art. 18§ 1 k.k. w zw. z art.270§ 1 k.k. w zw. art. 18§ 1 k.k. w zw. z art.272 k.k. i art. 231 § 1 k.k. poprzez ich wadliwą wykładnię i przyjęcie, że oskarżeni nie mieli uprawnień do wytwarzania dokumentów służących do utrzymania legendy funkcjonariusza działającego pod przykryciem co uzasadnia wnioskowanie, że oskarżeni przekroczyli swoje kompetencje w rozumieniu art.231 § 1 k.k. podczas gdy ww norma nadaje im taką kompetencję co w konsekwencji doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych mającego wpływ na treść orzeczenia poprzez bezpodstawne wskazanie, że oskarżeni świadomie naruszyli dyspozycję art.24.2 ustawy o CBA albowiem w toku operacji posłużyli się funkcjonariuszem działającym pod przykryciem przedstawiającym się jako A. S., posługującym się dokumentami tożsamości uzyskanymi wbrew przepisom ustawy o CBA a także zlecili wytworzenie całkowicie fikcyjnego stanu faktycznego na podstawie podrobionych dokumentów, których sporządzenie polecili a następnie na podstawie tych dokumentów doprowadzili do zainicjowania postępowania administracyjnego, którego przedmiotem miało być wyrażenie zgody na przeznaczenie na cele niewolne i nieleśne gruntów rolnych (gmina M., obręb geodezyjny M.) a osobą zainteresowaną miał być funkcjonariusz działający pod przykryciem -A. S. podczas gdy zebrane dowody jednoznacznie wskazują na to, że oskarżeni działali w przekonaniu o legalności swych działań.

7.naruszenie, wynikającej z art. 7 k.p.k. zasady swobodnej oceny dowodów mające wpływy na treść rozstrzygnięcia poprzez dokonanie ich oceny bez uwzględnienia zasad logiki i doświadczenia życiowego czego skutkiem był błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że zarządzenie w trybie nie cierpiącym zwłoki i wystąpienie do Prokuratora Generalnego oraz Sądu Okręgowego w Warszawie o wyrażenie zgody na przeprowadzenie kontroli operacyjnej wobec K. F., J. M., S. Ł., W. Ł., J. R., J. C., W. M., H. P., B. M. i P. K. miało na celu wprowadzenie ww organów w błąd albowiem w uzasadnieniach wniosków o zarządzenie kontroli operacyjnej manipulowano faktami

a to w celu uzyskania zgody na ww kontrolę operacyjną co uzasadnia wnioskowanie, że oskarżeni przekroczyli swoje kompetencje w rozumieniu art.231 § 1 k.k. podczas gdy prawidłowa, uwzględniająca zasady określone w art.7 k.p.k. analiza dowodów prowadzi do wniosków przeciwnych.

8.obrazę prawa materialnego a konkretnie art.20 ustawy o CBA i art.231 § 1 k.k. poprzez jego wadliwą wykładnię i przyjęcie, że rejestracja zdarzeń w tym trybie może być przeprowadzona wyłącznie za zgodą Sądu Okręgowego w Warszawie na pisemny wniosek Szefa CBA, po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego co uzasadnia wnioskowanie, że oskarżeni przekroczyli swoje kompetencje w rozumieniu art.231 § 1 k.k. choć przepis ten mówi o postępowaniu z materiałami lub ich brakiem ramach czynności o których mowa w art.19 ustawy o CBA.

9. naruszenie, wynikającej z art. 7 k.p.k. zasady swobodnej oceny dowodów mające wpływy na treść rozstrzygnięcia poprzez dokonanie ich oceny bez uwzględnienia zasad logiki i doświadczenia życiowego czego skutkiem był błąd w ustaleniach faktycznych polegający, a

bezpodstawnym przyjęciu, iż przypisane oskarżonym przez Sąd I instancji stany psychiczne warunkujące zachowania będące podstawą zarzucanego Grzegorzowi Postkowi i innym oskarżonym czynu świadczą o świadomości jego działania choć prawidłowa analiza tych relacji w kontekście zebranych dowodów prowadzi do wniosków przeciwnych.

10.obrazę prawa procesowego mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia a konkretnie art.399§ 1 k.p.k poprzez zaniechanie uprzedzenia Grzegorza Postka i innych oskarżonych o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej zarzucanego im czynu co naruszyło gwarancje procesowe oskarżonego poprzez uniemożliwienie mu przygotowania się do obrony.

Na podstawie art. 427 § 1 i art. 437 § 1 i 2 k.p.k. obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie Grzegorza Postka, a w przypadku uwzględnienia zarzutu procesowego o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

3) Drugi z obrońców tego oskarżonego- adw. S. P., który zaskarżył wyrok w całości w zakresie odnoszącym się do w/w oskarżonego na jego korzyść.

Na podstawie art. 427 § 2 i art. 438 pkt. 1 i 2 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1) Naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

a) art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k. w zw. z art. 21 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 roku o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2006 r., Nr 104, poz. 708 ze zm. zwana dalej: ustawą o CBA), poprzez uznanie przez Sąd I instancji, że oskarżony G. P. wyczerpał swoim zachowaniem znamiona przestępstwa polecenia podżegania do popełnienia przestępstwa korupcji czynnej przez A. K. (1), albowiem zlecił podległym mu funkcjonariuszom Centralnego Biura Antykorupcyjnego (dalej: CBA) przeprowadzenie kombinacji operacyjnej, polegającej na skontaktowaniu funkcjonariusza CBA działającego pod przykryciem z A. K. (1), o którym wiadomo było, iż powołuje się na wpływy w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi celem zaproponowania mu korzyści majątkowej w zamian za podjęcie się przez niego w załatwieniu w w/w Ministerstwie wyłączenia z produkcji rolnej określonych gruntów, podczas gdy zachowanie funkcjonariusza działającego pod przykryciem, jak ustalił sam Sąd I instancji, polegało jedynie na wykazaniu swojego zainteresowania tematem załatwienia tzw. „odrolnienia” wskazanych przez niego gruntów w okolicy M. w zamian za wręczenie korzyści majątkowej, a zatem w żadnej mierze nie stanowiło nakłaniania, namawiania, czy też podżegania A. K. (1) do popełnienia przestępstwa korupcji czynnej, albowiem to jedynie od woli tego ostatniego zależało, czy zainteresuje się przedmiotową sprawą, czy też nie oraz jakie działania podejmie; nadto zaś działanie to objęte było kontraktem z art. 21 ustawy o CBA;

b) art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. poprzez uznanie przez Sąd I instancji, że zachowanie oskarżonego Grzegorza Postka, polegające na zleceniu podległym mu funkcjonariuszom sporządzenia dokumentów legalizacyjnych dla funkcjonariusza działającego pod przykryciem w warunkach niniejszej sprawy stanowiło przestępstwo określone w/ w przepisami, podczas gdy - po pierwsze - przestępność przedmiotowego czynu wyłączona jest wprost przez art.

24 ust. 4 pkt. 1 ustawy o CBA, po drugie zaś - jak wskazuje ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny, dokumenty te zostały sporządzone jedynie celem ukrycia tożsamości funkcjonariusza działającego pod przykryciem wobec A. K. (1), nie zaś w celu używania ich jako autentycznych;

c) art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. z art. 272 k.k. poprzez uznanie przez Sąd I instancji, że zachowanie oskarżonego Grzegorza Postka, polegające na zleceniu podległym mu funkcjonariuszom CBA wytworzenia fikcyjnego stanu faktycznego, do czego niezbędne było sporządzenie dokumentów legalizujących przedmiotowy stan, a odnoszących się do nieruchomości rolnych, stanowiło przestępstwo określone w/w przepisami, podczas gdy po pierwsze przestępność przedmiotowego czynu wyłączona jest wprost przez art. 24 ust. 4 pkt. 1 ustawy o CBA, po drugie zaś, jak wskazuje ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny, dokumenty te zostały sporządzone jedynie celem uwiarygodnienia funkcjonariusza działającego pod przykryciem wobec A. K. (1), nie zaś w celu używania ich jako autentycznych, w żadnej także mierze celem ich sporządzenia nie było wyłudzenie poświadczenia nieprawdy przez funkcjonariuszy Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi;

d) art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 71 ust. 2 ustawy o CBA poprzez uznanie przez Sąd I instancji, iż oskarżony Grzegorz Postek dopuścił się w warunkach niniejszego postępowania przestępstwa niedopełnienia ciążących na nim obowiązków, gdyż nie odmówił wykonania poleceń Szefa CBA oraz jego Zastępcy, dotyczących stosowania czynności operacyjno-rozpoznawczych oraz kombinacji operacyjnej, stanowiących przedmiot niniejszego postępowania, podczas gdy wszystkie działania podjęte przez funkcjonariuszy CBA w niniejszej sprawie znajdowały umocowanie w odpowiednich przepisach o randze ustawowej;

e) art. 231 § 1 k.k. poprzez uznanie przez Sąd I instancji, iż oskarżony dopuścił się w warunkach niniejszego postępowania przestępstwa przekroczenia swoich uprawnień, albowiem zlecił podległym mu pracownikom przeprowadzenie czynności operacyjno-rozpoznawczych w Sprawie Operacyjnego Rozpracowania o kryptonimie (...) i Kombinacji Operacyjnej (...) przy braku podstaw faktycznych i prawnych, podczas gdy z ustalonego w niniejszym postępowaniu stanu faktycznego w sposób bezsporny wynika, iż istniały podstawy faktyczne do przeprowadzenia tychże czynności, brak zaś podstawy prawnej wskazywany przez Sąd I instancji wynika wyłącznie z błędnej wykładni przepisów ustawy o CBA dokonanej przez Sąd meriti;

f) art. 12 k.k. poprzez uznanie przez Sąd I instancji, iż zachowanie oskarżonego Grzegorza Postka, polegające na wykonywaniu przez niego czynności służbowych, znajdujących każdorazowo umocowanie w obowiązujących wówczas przepisach prawa, stanowiło działania podejmowane w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wykreowania przestępstwa korupcji w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, podczas gdy wniosku takiego z całą pewnością nie sposób wyprowadzić z ustalonego w niniejszym postępowaniu stanu faktycznego;

2) naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

a) art. 2 ust. 1 pkt. 1 w zw. z art. 13 ust. 1 pkt. 1 ustawy o CBA, poprzez całkowite niewzięcie przez Sąd I instancji pod uwagę faktu, iż Centralne Biuro Antykorupcyjne powołane zostało nie tylko w celu wykrywania i rozpoznawania, ale także w celu zapobiegania popełnianiu określonych przestępstw, a zatem działania jego funkcjonariuszy w ramach tzw. czynności operacyjno-rozpoznawczych z natury swej muszą czasem znajdować się na przedpolu pewnych zachowań;

b) art. 14 ust. 1 pkt. 6 ustawy o CBA poprzez uznanie przez Sąd I instancji, iż w świetle przedmiotowego przepisu niemożliwa była rejestracja rozmowy pomiędzy J. W. (1) a A. K. (1), a także trzech rozmów pomiędzy funkcjonariuszem pod przykryciem a A. K. (1), albowiem nie uzyskano na to zgody sądu, nadto zaś niemożliwa jest rejestracja przebiegu wydarzeń nie mających miejsca w pomieszczeniach publicznych oraz takich, na które mają wpływ funkcjonariusze CBA, podczas gdy wymóg zgody określonej w art. 17 ustawy o CBA nie ma zastosowania do czynności określonych w art. 14 ust. 1 pkt. 6 ustawy o CBA, w żadnym akcie prawnym nie ma legalnej definicji „miejsca publicznego”, a zatem może być za takie uznawane każde miejsce dostępne większej liczbie osób, w tym także pokój hotelowy, definicja kontroli operacyjnej opisana w art. 17 ust. 5 pkt. 3 wskazuje, że dotyczy ona „uzyskiwania w sposób niejawni informacji i dowodów za pomocą środków technicznych” - w toku rozmowy operacyjnej wiedzę taką uzyskuje zaś bezpośrednio funkcjonariusz, dokumentując ją jedynie nagraniem, wreszcie z treści art. 14 ust. 1 pkt. 6 ustawy o CBA w żadnym

zakresie nie wynika zakaz rejestrowania czynności, w których aktywnie uczestniczą funkcjonariusze CBA, w tym w szczególności funkcjonariusze pod przykryciem;

c) art. 19 ust. 1 ustawy o CBA poprzez uznanie przez Sąd I instancji, iż czynności określone w tym przepisie posiadają charakter subsydiarny tak jak czynności określone w art. 17 ust. 1 ustawy o CBA, tj. że min. kontrolowane wręczenie korzyści majątkowej może nastąpić dopiero wówczas, gdy inne działania funkcjonariuszy okażą się nieskuteczne, podczas gdy brzmienie art. 19 ust. 1 ustawy o CBA nie pozwala na taką jego wykładnię;

d) art. 19 ust. 2 ustawy o CBA poprzez uznanie przez Sąd I instancji, iż nie istniała możliwość przedłużenia przez Szefa CBA operacji określonej w art. 19 ust.1 ustawy o CBA, podczas gdy przepis ten nie zakazuje takiej możliwości, nie wprowadza także limitu czasu, na jaki przedmiotowa operacja mogła zostać zarządzona;

e) art. 24 ust. 2 oraz art. 24 ust. 4 pkt. 1 w zw. z art. 24 ust. 5 ustawy o CBA w zw. z art. 87 ust. 1 Konstytucji RP poprzez uznanie przez Sąd I instancji, iż wobec braku istnienia stosownego zarządzenia wydanego w trybie art. 24 ust. 5 ustawy o CBA, niemożliwym było sporządzanie i posługiwanie się przez funkcjonariuszy CBA dokumentami legalizacyjnymi, podczas gdy stanowisko takie godzi w określoną konstytucyjnie hierarchię źródeł prawa, albowiem brak wewnętrznego aktu wykonawczego nie może pozbawiać mocy obowiązującej kompetencji nadanych mocą przepisów rangi ustawowej;

f) art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 19 ust. 6 oraz art. 24 ust. 5 ustawy o CBA poprzez zaniechanie przez Sąd I instancji rozstrzygnięcia na korzyść oskarżonego wątpliwości związanych z dokonaną przez niego oceną prawną możliwości przeprowadzenia czynności określonych w art. 19 ust. 1 i 3 oraz 24 ust. 2 ustawy o CBA, pomimo braku stosownych aktów wykonawczych przewidzianych w art. 19 ust. 6 oraz 24 ust. 5 ustawy o CBA, podczas gdy zgodnie z obowiązującym w czasie orzekania brzmieniem zasady in dubio pro reo, Sąd winien rozstrzygnąć te wątpliwości na korzyść oskarżonego;

g) art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie przez Sąd I instancji dowodu z odpowiednich akt Sądu Okręgowego w Warszawie, w szczególności protokołów posiedzeń odbywanych w przedmiocie wydawania przez tenże Sąd zgody na stosowanie kontroli operacyjnych, będących przedmiotem niniejszego postępowania, a także dowodu z przesłuchania sędziów i prokuratorów wyrażających zgodę na przedmiotowe czynności, na okoliczność rzekomego świadomego wprowadzania przez oskarżonego w błąd ww. osób odnośnie podstaw faktycznych do zastosowania przepisów ustawy o CBA w zakresie wspomnianych działań podejmowanych przez tę służbę w toku czynności związanych z tzw. „afetą gruntową”, podczas gdy przeprowadzenie powyższych dowodów jawiło się jako konieczne dla określenia odpowiedzialności karnej oskarżonego w zakresie zarzutu wprowadzania przez niego w błąd Sądów i Prokuratury, co do podstaw faktycznych stosowania kontroli operacyjnych;

h) art. 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. poprzez nieprzeprowadzenie przez Sąd I instancji dowodu z przesłuchania w charakterze świadka osoby wysyłającej wiadomość sms do J. K. (2) z kontaktu o nazwie (...) na okoliczności wskazane w treści tej wiadomości, podczas gdy przedmiotowa wiadomość sms stanowiła dla Sądu merytoryczny istotny element ustaleń faktycznych w zakresie zamiaru oskarżonych, zaś brak przesłuchania jej autora, a tym samym uniemożliwienie zadania mu pytań dotyczących jej treści, stanowił nie tylko naruszenie zasady bezpośredniości postępowania karnego, ale przede wszystkim naczelną i fundamentalną zasadę tego postępowania, którą to jest zasada prawa do obrony;

i) art. 6 k.p.k. w zw. z art. 42 ust. 2 Konstytucji RP w zw. z art. 6 ust. 1 i ust. 3 lit. b Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności poprzez doręczenie obrońcy oskarżonego odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem po upływie kilku miesięcy od złożenia wniosku o jego doręczenie, a nadto poprzez odmowę nie tylko udostępnienia komputera do sporządzenia niejawnnej części uzasadnienia apelacji, pomimo tego że Sąd sporządzał uzasadnienie na komputerze, co znacznie utrudnia obrońcy sporządzenie niejawnnej części środka odwoławczego, ale także odmowę możliwości sporządzania jakichkolwiek notatek w kancelarii tajnej Sądu, co wobec 14-dniowego

ustawowego terminu na wniesienie apelacji, znacznie ogranicza jego zakres, podczas gdy Sąd uzasadnienie wyroku sporządzał przez ponad 6 miesięcy;

które to uchybienia miały oczywisty wpływ na treść zapadłego w niniejszej sprawie wyroku, albowiem w zdecydowanej większości błędna wykładnia przepisów proceduralnych ustawy o CBA doprowadziła Sąd I instancji do dokonania oczywistych naruszeń prawa materialnego określonych w pkt. 1 lit. a-f niniejszej apelacji.

Wobec powyższego, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i 437 § 1 i 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego Grzegorza Postka od wszystkich zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości w zakresie w/w oskarżonego i przekazanie sprawy w całości odnośnie tego oskarżonego do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Jednocześnie, w trybie art. 9 § 2 k.p.k. w zw. z art. 193 Konstytucji RP, wniósł o zwrócenie się przez Sąd Odwoławczy do Trybunału Konstytucyjnego z następującym pytaniem prawnym, mającym kluczowe znaczenie z punktu widzenia zagwarantowania oskarżonemu w niniejszym procesie fundamentalnego prawa do realnej możliwości obrony jego interesów procesowych: „Czy art. 445 k.p.k. w zakresie, w jakim nie przewiduje dłuższego niż 14-dniowy terminu na sporządzenie i wniesienie apelacji od wyroku Sądu I instancji, w sytuacji gdy znaczna część akt postępowania znajduje się w kancelarii tajnej Sądu, a także w zakresie w jakim nie zapewnia żadnych gwarancji technicznych co do sposobu sporządzania środka odwoławczego w tejże kancelarii, jest zgodny z art. 31 ust. 3, art. 42 ust. 2 oraz z art. 176 ust. 1 Konstytucji RP oraz z art. 6 ust. 1 i ust. 3 lit. b Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności ?”

4) Obrońca oskarżonego Mariusza Kamińskiego adw. A. W., który na podstawie art. 425 § 1, 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 444 k.p.k. zaskarżył wyrok w całym zakresie dotyczącym oskarżonego Mariusza Kamińskiego tj. w pkt I, II i X wyroku na korzyść oskarżonego.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 1, 2, i 3 k.p.k. Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj.:

1. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, wybiórczej, a nierzadko całkowicie sprzecznej z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, oceny tegoż materiału dowodowego, świadczącej o braku obiektywizmu Sądu Rejonowego, w tym w szczególności: a) dokonanie dowolnej i wybiórczej oceny podejmowanych przez oskarżonych, w okresie od dnia 11 grudnia 2006 roku do dnia 11 stycznia 2007 roku działań oraz realizowanych czynności, wyłącznie w oparciu o zarejestrowany zapis rozmowy z dnia 14 grudnia 2006 roku pomiędzy J. W. (1) i A. K. (1) z pominięciem pozostałych informacji, jakim dysponowali oskarżeni w tym okresie, podczas gdy materiał ten stanowił istotne źródło informacji dla oskarżonych przy podejmowaniu decyzji o rozpoczęciu kontroli operacyjnej wobec A. K. (1), P. R., a także kierunkach tych działań, przyjętych w planie SOR „(...)”, skutkujących następnie wystąpieniem w dniu 11 stycznia 2007 roku z wnioskiem do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na kontrolowane wręczenie korzyści majątkowej A. K. (1) w trybie art. 19 Ustawy o CBA;

b) dokonanie dowolnej i wybiórczej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności z pominięciem zeznań świadków M. O., S. S. (1), T. K., J. W. (1), M. B., E. B., W. S. i R. R. w zakresie informacji przekazywanych CBA i posiadanych przez CBA do dnia 11 stycznia 2007 roku;

c) całkowicie dowolnej i sprzecznej z zasadami logiki oraz wiedzy i doświadczenia życiowego, oceny zeznań M. O. i S. S. (1) w zakresie chronologii podejmowanych działań związanych z zawiadomieniem poszczególnych osób i służb o nieprawidłowościach w (...) S.A., a co za tym idzie zupełnie bezpodstawnemu przypisaniu poza ustawowej - w stosunku do celów i zadań wynikających z Ustawy o CBA, motywacji w podejmowanych na początkowym etapie SOR (...) i Kombinacji Operacyjnej (...) działaniach Mariusza Kamińskiego;

d) całkowicie dowolnej i sprzecznej z materiałem dowodowym, a także wybiórczej albowiem z pominięciem treści notatek sporządzanych przez funkcjonariuszy (...), oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w zakresie ustalenia faktu różnicowania działań Centralnego Biura Antykorupcyjnego odnośnie wątku nieprawidłowości przy organizowaniu przetargów w (...) S.A. oraz propozycji korupcyjnych w zakresie odrolnienia gruntów;

e) całkowicie dowolnej i sprzecznej z materiałem dowodowym oceny wyjaśnień oskarżonych Mariusza Kamińskiego oraz Maciej Wąsika w zakresie przyjętej przez oskarżonych linii obrony prowadzącej zdaniem Sądu I-ej Instancji do stwierdzenia, że w dniu 11 stycznia 2007 roku, oskarżeni mieli wiarygodną informację o popełnieniu przestępstwa przez pracowników bądź funkcjonariuszy Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, podczas gdy żaden z oskarżonych takich twierdzeń nigdy nie prezentował;

f) całkowicie dowolnej i sprzecznej z zebranych w sprawie materiałem dowodowym oceny treści Zarządzenia nr (...) Szefa CBA oraz jego uzasadnienia, albowiem (vide - część niejawna uzasadnienia apelacji);

g) całkowicie dowolnej i sprzecznej z zebranych materiałem dowodowym oceny, w zakresie w jakim Sąd Rejonowy uznał, że Mariusz Kamiński i Maciej Wąsik podejmowali decyzje samodzielnie, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika wprost okoliczność przeciwna, to jest iż decyzje były podejmowane kolegialnie, z uwzględnieniem opinii Dyrektorów Zarządów oraz w oparciu o przedstawiane na bieżąco opinie i analizy prawne sporządzane zarówno przez prawników zatrudnionych w CBA (E. B. - zastępcę Szefa CBA, M. B. - Dyrektora Działu Prawnego i innych) oraz prawników zewnętrznych;

h) całkowicie dowolnej i sprzecznej z zebranych w sprawie materiałem dowodowym oceny tegoż materiału dowodowego prowadzącej do uznania, że we wnioskach o zastosowanie kontroli operacyjnej na podstawie art. 17 Ustawy o CBA oraz wnioskach o zarządzenie kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej, na podstawie art. 19 Ustawy o CBA, oskarżeni podawali nieprawdziwe okoliczności;

i) całkowicie dowolnej i sprzecznej z zasadami logiki oraz wiedzy i doświadczenia życiowego oceny materiału dowodowego prowadzącej do uznania, iż ujawnienie osób kontaktujących się z Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi, A. K. (1) lub P. R. nie było wystarczające do zastosowania wobec tych osób kontroli operacyjnej z art. 17 ust. 1 Ustawy o CBA, podczas gdy ujawnienie kontaktów tych osób wprost wymagało od CBA podjęcia działań w postaci zastosowania kontroli operacyjnej wobec tych osób w celu wykrycia przestępstwa, zapobieżenia jemu oraz ujawnienia wszystkich osób wpływających na pozytywne załatwienie sprawy A. K. (1), a czego zaniechanie doprowadziłoby nie tylko do utraty materiału dowodowego, ale także do powstania rzeczywistej odpowiedzialności karnej funkcjonariuszy publicznych jakimi byli Mariusz Kamiński oraz Maciej Wąsik z tytułu niedopełnienia obowiązków;

j) dowolnej oceny materiału dowodowego, a w szczególności oceny zeznań świadka T. K. w zakresie, w jakim świadek miał zapewnić zdaniem Sądu I-ej Instancji, że w trakcie rozmów z A. K. (1), który powoływał się na wpływy w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie padły żadne nazwiska ani funkcje, podczas gdy świadek w trakcie przesłuchania na rozprawie z całą stanowczością stwierdził, że nazwisko Andrzeja Leppera padło co najmniej jeden raz;

k) dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii Krystyny Pawłowicz, polegającej na przyjęciu przez Sąd I-ej Instancji, że powoływana opinia Krystyny Pawłowicz była znana oskarżonym, w czasie gdy pełnili oni funkcję Szefa i Zastępcy Szefa CBA, pomimo że taka okoliczność nie wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, a Sąd I-ej Instancji nie przeprowadził w tym zakresie postępowania dowodowego;

l) dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności treści wiadomości sms o rzekomej „panice w CBA”, wobec braku wydania zarządzenia w zakresie technicznych aspektów wykorzystywania dokumentów legalizacyjnych, polegającej na nie zweryfikowaniu wiarygodności tego dowodu przez Sąd I-ej Instancji, podczas gdy w zasadzie nie wiemy kto był nadawcą tej wiadomości, czy mógł mieć informacje o sytuacji w CBA itd;

m) dowolnej oceny materiału dowodowego, poprzez nie przyznanie waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonych oraz dowolne uznanie, iż podejmując decyzję w kwestii działań operacyjnych Centralnego Biura Antykorupcyjnego w postaci operacji specjalnej, polegającej na kontrolowanym wręczeniu korzyści majątkowej, działali oni z zamiarem bezpośrednim kierunkowym oraz z motywacją pozbawionego podstaw prawnych sprowokowania innych osób do popełnienia przestępstwa łapownictwa, po uprzednim wykreowaniu tego czynu, podczas gdy zebrany materiał dowodowy nie daje żadnych podstaw do tego rodzaju oceny, a jednocześnie wskazuje, iż jedynym celem zachowania oskarżonych było zrealizowanie ciężących na nich obowiązków wynikających z ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym w zakresie zwalczania korupcji.

2.art. 167 § 1 k.p.k. i art. 366 § 1 k.p.k. poprzez zaniechanie przeprowadzenia z urzędu niezbędnych dowodów w postaci uzyskania relacji od świadków -sędziów wyrażających zgodę na przeprowadzenie przez CBA poszczególnych czynności operacyjnych oraz ujawnienia zawartości akt postępowań Sądu Okręgowego w Warszawie w tych sprawach -wymaganych dla poczynienia ustaleń faktycznych w kwestii rzekomego świadomego wprowadzenia przez oskarżonych w błąd ww. osób odnośnie podstaw faktycznych do zastosowania przepisów ustawy o CBA w zakresie wspomnianych działań podejmowanych przez tę służbę w toku czynności związanych z tzw. „aferą gruntową”, co - w konsekwencji - rzutowało na przyjęcie przez sąd iż oskarżeni działali z zamiarem bezpośrednim kierunkowym bezprawnego wykreowania przestępstwa popełnionego przez inne osoby oraz kierowania tym przestępstwem.

3.art. 6 k.p.k. w zw. z art. 444 k.p.k. poprzez odmowę udostępnienia komputera do sporządzenia niejawnnej części uzasadnienia, pomimo tego że Sąd Rejonowy sporządzał uzasadnienie na komputerze, co znacznie utrudnia obrońcy sporządzenie niejawnnej części uzasadnienia, a wobec 14-dniowego ustawowego terminu, znacznie ogranicza jego zakres, podczas gdy Sąd Rejonowy uzasadnienie wyroku sporządzał przez ponad 6 miesięcy.

4.art. 4 k.p.k. w związku z art. 424 § 1 k.p.k. poprzez sporządzenia całego uzasadnienia jako uzasadnienia niejawnego i sporządzenia jedynie jawnego wyciągu z niejawnego uzasadnienia w sposób wybiórczy, wyrwany z kontekstu, a nadto oczywiście sprzeczny ze zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie, w celu wywarcia określonego wrażenia na osobach, którym treść jawnego wyciągu udostępniono, co spowodowało opublikowanie w prasie nieprawdziwych tez w ten sposób sporządzonego jawnego wyciągu z uzasadnienia, co świadczy o całkowitym braku obiektywizmu i bezstronność Sądu I-ej Instancji, zarówno na etapie rozpoznawania sprawy, wyrokowania, jak również podejmowania czynności procesowych po wydaniu orzeczenia.

5.art. 4 k.p.k. w związku z art. 424 § 1 k.p.k., poprzez udzielenie wywiadu dla Gazety Prawnej i komentowanie przez Przewodniczącego składu Sądu I-ej Instancji treści wydanego nieprawomocnego orzeczenia w sprawie oraz sporządzonego dwa dni wcześniej uzasadnienia, zanim jeszcze uzasadnienie zostało udostępnione oskarżonym i ich obrońcom, co świadczy o całkowitym braku obiektywizmu i bezstronność Sądu I-ej Instancji, zarówno na etapie rozpoznawania sprawy, wyrokowania, jak również podejmowania czynności procesowych po wydaniu orzeczenia.

6.(z ostrożności procesowej) - art. 5 § 2 k.p.k., przez Sąd Rejonowy, polegającej na zaniechaniu rozstrzygnięcia na korzyść oskarżonych ewentualnych, zaistniałych wątpliwości związanych z dokonaną przez nich oceną prawną dotyczącą podstaw do zastosowania w ramach operacji art. 19 i art. 24 ustawy o CBA, mimo braku stosownych aktów wykonawczych przewidzianych w tym przepisach i jednoczesnego istnienia w tym zakresie także poglądu interpretacyjnego pozwalającego na wykorzystanie rozwiązań normatywnych przewidzianych w tych przepisach mimo wspomnianego braku.

7. art. 6 k.p.k. w związku z art. 445 § 1 k.p.k. w związku z art. 156 § 1 i 4 k.p.k., poprzez istotne ograniczenie prawa do obrony polegające na uniemożliwieniu zapoznania się obrońcy z pełnym pisemnym uzasadnieniem wyroku (jego częścią niejawną) w okresie trzech dni roboczych przypadających w otwartym terminie na złożenie apelacji, w tym - co istotne - w pierwszym dniu tego terminu, czym zniweczono jeden z elementów standardów rzetelnego procesu w postaci zapewnienia oskarżonemu odpowiedniego czasu na przygotowanie się do obrony i wniesienia apelacji w określonym przez prawo terminie.

II. Powyższe naruszenia procesowe - dotyczące materiału dowodowego sprawy - skutkowały błędami w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mogącymi mieć wpływ na jego treść, tj.:

1. wadliwym ustaleniem, że w dniu 11 stycznia 2007 roku nie istniały wiarygodne informacje o przestępstwie uzasadniające zarządzenie wręczenia kontrolowanej korzyści majątkowej A. K. (1), na podstawie art. 19 Ustawy o CBA, podczas gdy istniała wiarygodna informacja o popełnieniu przestępstwa przez A. K. (1) z art. 230 kk, która to informacja stanowiła wystarczającą i konieczną w okolicznościach niniejszej sprawy podstawę wszczęcia Kombinacji Operacyjnej (...) z zastosowaniem kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej;

2. wadliwym ustaleniem, że na przeszkodzie zarządzeniu wręczenia kontrolowanej korzyści majątkowej wobec A. K. (1), na podstawie art. 19 Ustawy o CBA stała zdaniem Sądu Rejonowego zasada ekonomiki czynności operacyjno-rozpoznawczych, podczas gdy zasada taka znikąd nie wynika;

3. wadliwym ustaleniem, że zarządzenie kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej nastąpiło w stosunku do osób zatrudnionych w MRiRW oraz w Ministerstwie Budownictwa, podczas gdy ustalenie takie jest oczywiście sprzeczne z treścią Zarządzenia (...) Szefa CBA;

4. wadliwym ustaleniem, że do dnia 11 stycznia 2007 roku oskarżeni nie posiadali żadnych informacji, a nawet poszlak mogących świadczyć o korupcji w MRiRW ewentualnie w Ministerstwie Budownictwa, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób oczywisty wynika, że zarówno świadkowie z poza CBA jak i świadkowie - funkcjonariusze CBA, mieli wystarczające informacje do tego aby podjąć działania mające na celu rozpoznanie zjawiska korupcji w obu wyżej wymienionych ministerstwach, co było ich obowiązkiem wynikającym z Ustawy o CBA i celów powołania i działań tej służby;

5. błędnym ustaleniem, że wnioski kierowane przez kierownictwo CBA do Prokuratury Generalnej, a następnie Sądu Okręgowego w Warszawie o udzielenie zgody na czynności w trybie art. 17 Ustawy o CBA wprowadzały w błąd Prokuratorów Prokuratury Generalnej oraz Sędziów Sądu Okręgowego i były celowe zmanipulowane w celu uzyskania pozytywnych decyzji powyższych podmiotów, podczas gdy wnioski te zawierały informacje zgodne ze stanem wiedzy i okolicznościami faktycznymi w sprawie;

6. wadliwym ustaleniem, że wskazanie przez oskarżonych we wniosku o zarządzenie kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej, poza art. 230 kk, także art. 228 § 5 i 230a kk świadczy o prowadzeniu działań w ramach art. 19 Ustawy o CBA w stosunku do innych osób niż wskazane w Zarządzeniu (...), podczas gdy prawidłowa analiza treści wyżej wymienionego Zarządzenia nr (...) Szefa CBA oraz zebranego w sprawie materiału dowodowego, prowadzi do wniosku, iż wskazanie wyżej wymienionych przestępstw pozostawało w związku z ujawnionymi na tamtym etapie okolicznościami sprawy i znajdowało swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu przedmiotowego Zarządzenia nr (...) z 11 stycznia 2007 roku;

7. wadliwym ustaleniem, że wnioski Szefa CBA skierowane do Prokuratora Generalnego, a następnie Sądu Okręgowego w Warszawie o zarządzenie kontroli operacyjnej wobec wskazanych w akcie oskarżenia osób, a następnie skierowanie wobec tych osób wniosków o przedłużenie kontroli operacyjnej nastąpiło z naruszeniem zasady subsydiamości, wyrażonej w art. 17 ust. 1 Ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, że wszelkie środki dowodowe w niniejszej sprawie możliwe do zrealizowania przed wszczęciem kontroli operacyjnej zostały zrealizowane, wbrew twierdzeniom Sądu Rejonowego;

8. wadliwym ustaleniem, że oskarżeni przy podejmowaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych w ramach SOR(...) oraz Kombinacji Operacyjnej (...) mieli świadomość ewentualnych wątpliwości o charakterze prawnym co do wytwarzania i posługiwania się dokumentami legalizacyjnymi, co Sąd wywodzi z treści opinii prof. Pawłowicz, podczas gdy Sąd Rejonowy nie bierze pod uwagę, iż czynności w wyżej wymienionej sprawie podejmowane były od blisko trzech miesięcy do chwili wydania przedmiotowej opinii, w dniu 11 marca 2007 roku, a zatem na etapie znacznego

zaawansowania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym wdrożonej kombinacji operacyjnej, co jednak pozostaje bez znaczenia, biorąc pod uwagę, iż wyżej powołana opinia nie była znana oskarżonym;

9. wadliwym ustaleniem, że CBA powinno było wykorzystać dostępne środki dowodowe w postaci np. analizy sieci społecznościowych (SNA), podczas gdy w czasie wykonywania czynności operacyjnych, tj. na przełomie 2006 i 2007 roku, sieci takie w Polsce nie funkcjonowały, za wyjątkiem uruchomionego w dniu 11 listopada 2006 roku portalu (...), którego przydatność jako źródła dowodowego jest w niniejszej sprawie co najmniej wątpliwa;

10. wadliwym ustaleniem, że dla wszczęcia Kombinacji Operacyjnej konieczne jest wyczerpanie innych możliwości pracy operacyjnej, podczas gdy taki wymóg znikąd nie wynika;

11. wadliwym ustaleniem, że nastąpiło skierowanie do Prokuratora Generalnego wniosku o przedłużenie zarządzenia kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej w dniu 5 kwietnia 2007 roku, podczas gdy okoliczność taka stoi w oczywistej sprzeczności z treścią Zarządzenia z dnia 5 kwietnia 2007 roku;

12. błędnym uznaniem, że pobudką do działania oskarżonego Mariusza Kamińskiego w sprawie przekazanej przez S. S. (1) i M. O. była dopiero interwencja A. L. (2) i nadanie tym pobudkom kontekstu politycznego, podczas gdy od chwili kontaktu telefonicznego M. O. z M. K. (1) do czasu spotkania z funkcjonariuszami CBA minęło jedynie 5 dni, co nie pozwala przyjąć, że informacja telefoniczna została przez Szefa CBA zbagatelizowana, a jednocześnie wiedza i doświadczenie życiowe, nie pozwalają przyjąć, że po każdym telefonie informującym o ewentualnych nieprawidłowościach, służba będzie reagowała natychmiastowo, gdyż nie miała i nie ma takich możliwości, zarówno technicznych jak i kadrowych;

13. błędnym przyjęciem, że CBA nie podjęło działań w stosunku do zawiadomienia o nieprawidłowościach w (...) S.A., o czym miałyby świadczyć zdaniem Sądu Rejonowego kontakt M. O. w sprawie tych nieprawidłowości z ABW w lutym 2007 roku, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że czynności zostały podjęte równolegle, w tym przez delegaturę (...) CBA, co następnie skutkowało działaniami procesowymi Prokuratury.

14. błędnym przyjęciem, że o motywacji działania oskarżonego świadczy fakt braku zainteresowania wątkiem nieprawidłowości przy przeprowadzaniu przetargów w (...) S.A. i skupienie się w głównej mierze na wątku odrolnienia gruntów, czemu miałyby dowodzić zdaniem Sądu Rejonowego również okoliczność, iż wobec braku informacji o podjętych działaniach w sprawie przez CBA, M. O. zgłosił w lutym 2007 roku podobne zawiadomienie do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, co świadczy jednoznacznie o błędnym rozumowaniu przyjętym przez Sąd I-ej Instancji, a opierającym się na założeniu, że CBA powinno informować M. O. o podjętych działaniach w sprawie;

15. błędnym przyjęciem przez Sąd I-ej Instancji, iż sprawa kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej A. K. (1) została wykreowana przez oskarżonych, podczas gdy analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wskazuje, iż rolę wiodącą w całej sprawie pełnił P. R., poprzez A. K. (1), który aktywnie a wręcz nachalnie poszukiwał chętnego do zrealizowania sprawy odrolnienia, a funkcjonariusze CBA działali z inicjatywy A. K. (1), realizując jego wytyczne i tylko w tym zakresie podejmując za pośrednictwem (...) grę operacyjną w ramach Kombinacji Operacyjnej (...);

16. błędnym ustaleniem przez Sąd Rejonowy zamiaru oskarżonych, de facto w oparciu o opinię K. P. i wiadomość sms, podczas gdy opinia ta nie była znana oskarżonym w okresie pełnienia przez nich funkcji w CBA, a dowód w postaci wiadomości sms jest całkowicie niewiarygodny, a jego prawdziwość nie została przez Sąd w żaden sposób zweryfikowana.

III. Obrazę przepisów prawa materialnego poprzez ich błędną wykładnię, a to:

1. art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 Ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na wadliwym przyjęciu przez Sąd Rejonowy, że czynności prowadzone we wskazanym trybie mając charakter subsydiarny, podczas gdy brak jest takiego wymogu stawianego wskazaną regulacją prawną;

2.art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 14 ust. 1 pkt 6 Ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym poprzez jego wadliwą wykładnię, prowadzącą do przyjęcia, że zarejestrowanie rozmowy w miejscu publicznym, pomiędzy J. W. (1) a A. K. (1) nastąpiło bezprawnie, albowiem bez zgody sądu, podczas gdy wymóg zgody wskazanej w art. 17 Ustawy o CBA nie ma zastosowania do czynności podejmowanych we wskazanym w art. 14 ust. 1 pkt 6 Ustawy o CBA trybie;

3. art 231 § 1 k.k. w zw. z art. 20 Ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym poprzez jego wadliwą wykładnię, prowadzącą do przyjęcia, że zarejestrowanie rozmowy i obrazu, w trakcie kontrolowanego wręczania korzyści majątkowej nastąpiło bezprawnie, albowiem bez zgody sądu, podczas gdy wymóg zgody wskazanej w art. 17 Ustawy o CBA nie ma zastosowania do czynności podejmowanych w ramach kontrolowanego wręczania korzyści majątkowej;

4.art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 24 ust. 1 i 2 Ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym oraz art. 35 ust. 4 Ustawy z dnia 24 maja 2002 roku o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, poprzez ich błędną interpretację polegającą na wadliwym przyjęciu, że oskarżeni nie mieli uprawnienia do wytworzenia dokumentów służących utrzymaniu legendy funkcjonariusza działającego pod przykryciem, podczas gdy oskarżeni mieli ustawową kompetencję do wytworzenia takich dokumentów.

5.art. 6 ust 1 i ust 3 lit b Europejskiej Konwencji Ochrony Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (dalej Konwencja), poprzez nieprzeprowadzenie rzetelnego procesu karnego, w trakcie którego wobec oskarżonego Sąd respektowałby zasadę „równości broni” umożliwiającą oskarżonemu właściwą obronę, gdyż sytuacja oskarżonego z uwagi na objęcie tajemnicą większości dowodów na podstawie, których został on skazany była zdecydowanie mniej korzystna niż prokuratora, który miał nieograniczony dostęp tak do jawnych jak i niejawnych materiałów postępowania, zaś oskarżony i jego obrońca podczas zaznajamiania się z materiałami postępowania nie mieli prawa do swobodnego sporządzania notatek, uzyskiwania kopii niejawnych materiałów, wynoszenia notatek sporządzonych w kancelarii tajnej sądu lub na rozprawach przeprowadzonych z wyłączeniem jawności, a także oskarżony nie dysponował odpowiednim czasem i możliwościami do przygotowania obrony, w tym sporządzenia środka odwoławczego od wyroku skazującego gdyż dostęp do uzasadnienia skarżonego apelacją orzeczenia z uwagi na przepisy o ochronie informacji niejawnych był znacznie utrudniony, albowiem znaczna część uzasadnienia przywołanego powyżej orzeczenia (ponad 50 procent) miała charakter niejawny, przez co oskarżony i jego obrońca mogli się z niejawną częścią uzasadnienia wyroku zapoznać jedynie w kancelarii tajnej sądu w dniach i godzinach jej urzędowania nie mogąc wynosić notatek z lektury uzasadnienia, uzyskać kopii dokumentów sądowych i przy wskazanych powyżej ograniczeniach dysponowali jedynie formalnie 14 dniowym terminem na wniesienie apelacji.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 i 2 k.p.k. skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego Mariusza Kamińskiego od wszystkich zarzucanych mu czynów.

5) Drugi obrońca oskarżonego Mariusza Kamińskiego adw. M. Z., który na podstawie art. 425 § 1, 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 444 k.p.k. zaskarżył wyrok w części tj. w zakresie dotyczącym oskarżonego Mariusza Kamińskiego (w pkt I, II i X wyroku; str. 47-58, 82), na korzyść oskarżonego.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 1, 2 i 3 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, a mający decydujący wpływ na treść wyroku, a to: /
CZĘŚĆ NIEJAWNA APELACJI/

- Mariusz Kamiński przejawiał lekceważące podejście do prawa,

- wprowadzał w błąd Prokuratora Generalnego oraz Sąd Okręgowy w Warszawie treścią wniosków o zastosowanie czynności kombinacji operacyjnej, bez wskazania rodzaju i ilości rzekomo fałszywych informacji, które wpływałyby na zmianę decyzji Prokuratora Generalnego lub Sądu Okręgowego w Warszawie, przy sprzecznej ocenie lakoniczności wniosków lub manipulowania faktami;

- działanie Mariusza Kamińskiego uległo zakończeniu w ramach przyjętego czasookresu z miesiącem lipcem 2007 roku, /CZĘŚĆ NIEJAWNA APELACJI/, a zatem po wejściu w życie zarządzenia Prezesa Rady Ministrów nr 91 z 31.08.2007 roku.

II. obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść wyroku, tj.:

- art. 424 w zw. z art. 6 w zw. z art. 445 par. 1 i 429 k.p.k. w zw. z art. 6 ust 1 i ust 3 lit „b” Europejskiej Konwencji Ochrony Praw Człowieka i Podstawowych Wolności wobec sporządzenia uzasadnienia zaskarżonego wyroku w sposób nieczytelny: z dwukrotnym powtórzeniem stanu faktycznego, przy braku wskazania, który stan jest wiążący i czy istnieją różnice oraz wielokrotnym powtarzaniem ocen prawnych w czasie oceny zeznań świadków; ze sporządzeniem dwóch wersji uzasadnienia, które różnią się numeracją stron (182 str. i 407 str.), przez usunięcia części niejawnego tekstu, co uczyniło uzasadnienie nieczytelnym i istotnie utrudniającym obrońcy sporządzenie apelacji w ciągu 14 dni terminu ustawowego, którego przekroczenie skutkowałoby odmową przyjęcia środka odwoławczego;

- art. 410 k.p.k. w zw. z art. 4 i 7 k.p.k. polegającą na wybiórczej (z pominięciem istotnych dowodów z materiału niejawnego - o czym w części niejawnego apelacji) oraz dowolnej, a nie swobodnej ocenie dowodów, w tym oparciu treści uzasadnienia na materiale dowodowym ograniczającym się jedynie do przyjęcia wersji niepopartej żadnym dowodem, że Mariusz Kamiński znał „ostrzeżenia” płynące z treści opinii prawnej dr hab. K. P. z 11.03.2007 r. zaś treści pisma Komendanta Głównego Policji z 30.11.2006 r., oraz pisma Z. W. (tudzież treści sms dziennikarza do Prokuratora Krajowego) stanowiły podstawę do przyjęcia odmiennej, niż dotychczasowa praktyka ustawowa w zakresie wydania, a co za tym idzie wytworzenia dokumentu dla funkcjonariusza CBA w celu wykonywania czynności służbowych;

/CZĘŚĆ NIEJAWNA APELACJI/

III. obrazę przepisu prawa materialnego:

- /CZĘŚĆ NIEJAWNA APELACJI/

- a to art. 31 ust. 3 Konstytucji RP w zw. z art. 1 par. 1 k.k. wobec braku dookreślenia znamienia czynu zabronionego, w sytuacji braku przekroczenia konkretnych uprawnień

przez funkcjonariusza publicznego, które jeszcze nie zostały skodyfikowane wewnętrznie, zaś wykonywania obowiązków skodyfikowanych ustawą.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego Mariusza Kamińskiego od wszystkich zarzucanych mu czynów.

6) obrońca oskarżonego Macieja Wąsika adwokat J. W. (2), który na podstawie art. 425 § 1, 2 i 3 k.p.k. w zw. z art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 444 k.p.k. zaskarżył wyrok w całości, w zakresie dotyczącym oskarżonego Macieja Wąsika, tj. w pkt III, IV i X wyroku, na korzyść oskarżonego.

Na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt 1, 2, i 3 k.p.k. wyrokowi zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, tj.:

1. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, wybiórczej, a nierzadko całkowicie sprzecznej z zebraniem w sprawie materiałem dowodowym, oceny tegoż materiału dowodowego, świadczącej o braku obiektywizmu Sądu Rejonowego, w tym w szczególności:

a) dokonanie dowolnej i wybiórczej oceny podejmowanych przez oskarżonych, w okresie od dnia 11 grudnia 2006 roku do dnia 11 stycznia 2007 roku działań oraz realizowanych czynności, wyłącznie w oparciu o zarejestrowany zapis rozmowy z dnia 14 grudnia 2006 roku pomiędzy J. W. (1) i A. K. (1) z pominięciem pozostałych informacji, jakim dysponowali oskarżeni w tym okresie, podczas gdy materiał ten stanowił istotne źródło informacji dla oskarżonych

przy podejmowaniu decyzji o rozpoczęciu kontroli operacyjnej wobec A. K. (1), P. R., a także kierunkach tych działań, przyjętych w planie SOR (...), skutkujących następnie wystąpieniem w dniu 11 stycznia 2007 roku z wnioskiem do Prokuratora Generalnego o wyrażenie zgody na kontrolowane wręczenie korzyści majątkowej A. K. (1) w trybie art. 19 Ustawy o CBA;

b) dokonanie dowolnej i wybiórczej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności z pominięciem zeznań świadków M. O., S. S. (1), T. K., J. W. (1), M. B., E. B., W. S. i R. R. w zakresie informacji przekazywanych CBA i posiadanych przez CBA do dnia 11 stycznia 2007 roku;

c) całkowicie dowolnej i sprzecznej z zasadami logiki oraz wiedzy i doświadczenia życiowego, oceny zeznań M. O. i S. S. (1) w zakresie chronologii podejmowanych działań związanych z zawiadomieniem poszczególnych osób i służb o nieprawidłowościach w (...) S.A., a co za tym idzie zupełnie bezpodstawnemu przypisaniu poza ustawowej - w stosunku do celów i zadań wynikających z Ustawy o CBA, motywacji w podejmowanych na początkowym etapie SOR „(...)” i Kombinacji Operacyjnej (...) działaniach Mariusza Kamińskiego i Macieja Wąsika;

d) całkowicie dowolnej i sprzecznej z materiałem dowodowym, a także wybiórczej, albowiem z pominięciem treści notatek sporządzanych przez funkcjonariuszy CBA, oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, w zakresie ustalenia faktu różnicowania działań Centralnego Biura Antykorupcyjnego odnośnie wątku nieprawidłowości przy organizowaniu przetargów w (...) S.A. oraz propozycji korupcyjnych w zakresie odrolnienia gruntów;

e) całkowicie dowolnej i sprzecznej z materiałem dowodowym oceny wyjaśnień oskarżonych Mariusza Kamińskiego oraz Maciej Wąsika w zakresie przyjętej przez oskarżonych linii obrony, prowadzącej zdaniem Sądu I-ej Instancji do stwierdzenia, że w dniu 11 stycznia 2007 roku, oskarżeni mieli wiarygodną informację o popełnieniu przestępstwa przez pracowników bądź funkcjonariuszy Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, podczas gdy żaden z oskarżonych takich twierdzeń nigdy nie prezentował;

f) całkowicie dowolnej i sprzecznej z zebrany w sprawie materiałem dowodowym oceny treści Zarządzenia nr (...) Szefa CBA oraz jego uzasadnienia, albowiem (vide - część niejawną uzasadnienia apelacji);

g) całkowicie dowolnej i sprzecznej z zebrany materiałem dowodowym oceny, w zakresie w jakim Sąd Rejonowy uznał, że Mariusz Kamiński i Maciej Wąsik podejmowali decyzje samodzielnie, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika wprost okoliczność przeciwna, to jest iż decyzje były podejmowane kolegiально, z uwzględnieniem opinii Dyrektorów Zarządów oraz w oparciu o przedstawiane na bieżąco opinie i analizy prawne sporządzane zarówno przez prawników zatrudnionych w CBA (E. B. - zastępcę Szefa CBA, M. B. - Dyrektora Działu Prawnego i innych) oraz prawników zewnętrznych;

h) całkowicie dowolnej i sprzecznej z zebrany w sprawie materiałem dowodowym oceny tegoż materiału dowodowego prowadzącej do uznania, że we wnioskach o zastosowanie kontroli operacyjnej na podstawie art. 17 Ustawy o CBA oraz wnioskach o zarządzenie kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej, na podstawie art. 19 Ustawy o CBA, oskarżeni podawali nieprawdziwe okoliczności;

i) całkowicie dowolnej i sprzecznej z zasadami logiki oraz wiedzy i doświadczenia życiowego oceny materiału dowodowego prowadzącej do uznania, iż ujawnienie osób kontaktujących się z Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi, A. K. (1) lub P. R. nie było wystarczające do zastosowania wobec tych osób kontroli operacyjnej z art. 17 ust. 1 Ustawy o CBA, podczas gdy ujawnienie kontaktów tych osób wprost wymagało od CBA podjęcia działań w postaci zastosowania kontroli operacyjnej wobec tych osób w celu wykrycia przestępstwa, zapobieżenia jemu oraz ujawnienia wszystkich osób wpływających na pozytywne załatwienie sprawy A. K. (1), a czego zaniechanie doprowadziłoby nie tylko do utraty materiału dowodowego, ale także do powstania rzeczywistej odpowiedzialności karnej funkcjonariuszy publicznych jakimi byli Mariusz Kamiński oraz Maciej Wąsik z tytułu niedopełnienia obowiązków;

j) dowolnej oceny materiału dowodowego, a w szczególności oceny zeznań świadka T. K. w zakresie, w jakim świadek miał zapewnić zdaniem Sądu I-ej Instancji, że w trakcie rozmów z A. K. (1), który powoływał się na wpływy

w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie padły żadne nazwiska ani funkcje, podczas gdy świadek w trakcie przesłuchania na rozprawie z całą stanowczością stwierdził, że nazwisko A. L. padło co najmniej jeden raz;

k) dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności opinii K. P., polegającej na przyjęciu przez Sąd I-ej Instancji, że powoływana opinia K. P. była znana oskarżonym, w czasie gdy pełnili oni funkcję Szefa i Zastępcy Szefa CBA, pomimo że taka okoliczność nie wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, a Sąd I-ej Instancji nie przeprowadził w tym zakresie postępowania dowodowego;

l) dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności treści wiadomości sms o rzekomej „panice w CBA”, wobec braku wydania zarządzenia w zakresie technicznych aspektów wykorzystywania dokumentów legalizacyjnych, polegającej na nie zweryfikowaniu wiarygodności tego dowodu przez Sąd I-ej Instancji, podczas gdy w zasadzie nie wiemy kto był nadawcą tej wiadomości, czy mógł mieć informacje o sytuacji w CBA, itd.;

m) dowolnej oceny materiału dowodowego, poprzez nie przyznanie waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonych oraz dowolne uznanie, iż podejmując decyzję w kwestii działań operacyjnych Centralnego Biura Antykorupcyjnego w postaci operacji specjalnej, polegającej na kontrolowanym wręczeniu korzyści majątkowej, działali oni z zamiarem bezpośrednim kierunkowym oraz z motywacją pozbawionego podstaw prawnych sprowokowania innych osób do popełnienia przestępstwa łapownictwa, po uprzednim wykreowaniu tego czynu, podczas gdy zebrany materiał dowodowy nie daje żadnych podstaw do tego rodzaju oceny, a jednocześnie wskazuje, iż jedynym celem zachowania oskarżonych było zrealizowanie ciążących na nich obowiązków wynikających z ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym w zakresie zwalczania korupcji.

2. Naruszenie art. 167 § 1 kpk i art. 366 § 1 kpk, poprzez zaniechanie przeprowadzenia z urzędu niezbędnych dowodów w postaci uzyskania relacji od świadków - sędziów wyrażających zgodę na przeprowadzenie przez CBA poszczególnych czynności operacyjnych oraz ujawnienia zawartości akt postępowań Sądu Okręgowego w Warszawie w tych sprawach - wymaganych dla poczynienia ustaleń faktycznych w kwestii rzekomego świadomego wprowadzenia przez oskarżonych w błąd ww. osób odnośnie podstaw faktycznych do zastosowania przepisów ustawy o CBA w zakresie wspomnianych działań podejmowanych przez tę służbę w toku czynności związanych z tzw. „afetą gruntową”, co - w konsekwencji - rzutowało na przyjęcie przez sąd iż oskarżeni działali z zamiarem bezpośrednim kierunkowym bezprawnego wykreowania przestępstwa popełnionego przez inne osoby oraz kierowania tym przestępstwem.

3. Naruszenie art. 6 k.p.k. w zw. z art. 444 k.p.k. poprzez doręczenie obrońcy oskarżonego odpisu wyroku dopiero po upływie kilku miesięcy od złożenia wniosku o jego doręczenie, wraz z uzasadnieniem wyroku, a nadto poprzez odmowę udostępnienia komputera do sporządzenia niejawnego wyciągu z uzasadnienia, pomimo tego że Sąd Rejonowy sporządzał uzasadnienie na komputerze, co znacznie utrudnia obrońcy sporządzenie niejawnego wyciągu z uzasadnienia, a wobec 14-dniowego ustawowego terminu, znacznie ogranicza jego zakres, podczas gdy Sąd Rejonowy uzasadnienie wyroku sporządzał przez ponad 6 miesięcy.

4. Naruszenie art. 4 k.p.k. w związku z art. 424 § 1 k.p.k. poprzez sporządzenia całego uzasadnienia jako uzasadnienia niejawnego i sporządzenia jedynie jawnego wyciągu z niejawnego uzasadnienia w sposób wybiórczy, wyrwany z kontekstu, a nadto oczywiście sprzeczny ze zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie, w celu wywarcia określonego wrażenia na osobach, którym treść jawnego wyciągu udostępniono, co spowodowało opublikowanie w prasie nieprawdziwych tez, w ten sposób sporządzonego jawnego wyciągu z uzasadnienia, co świadczy o całkowitym braku obiektywizmu i bezstronności Sądu I-ej Instancji, zarówno na etapie rozpoznawania sprawy, wyrokowania, jak również podejmowania czynności procesowych po wydaniu orzeczenia.

5. Naruszenie art. 4 k.p.k. w związku z art. 424 § 1 k.p.k., poprzez udzielenie wywiadu dla Gazety Prawnej i komentowanie przez Przewodniczącego składu Sądu I-ej Instancji treści wydanego nieprawomocnego orzeczenia w sprawie oraz sporządzonego dwa dni wcześniej uzasadnienia, zanim jeszcze uzasadnienie zostało udostępnione oskarżonym i ich obrońcom, co świadczy o całkowitym braku obiektywizmu i bezstronności Sądu I-ej Instancji,

zarówno na etapie rozpoznawania sprawy, wyrokowania, jak również podejmowania czynności procesowych po wydaniu orzeczenia;

6. Ostatecznie, z ostrożności procesowej, obrońca podnosi zarzut obrazy art. 5 § 2 k.p.k., przez Sąd Rejonowy, polegającej na zaniechaniu rozstrzygnięcia na korzyść oskarżonych ewentualnych, zaistniałych wątpliwości związanych z dokonaną przez nich oceną prawną dotyczącą podstaw do zastosowania w ramach operacji art. 19 i art. 24 ustawy o CBA, mimo braku stosownych aktów wykonawczych przewidzianych w tym przepisach i jednoczesnego istnienia w tym zakresie także poglądu interpretacyjnego pozwalającego na wykorzystanie rozwiązań normatywnych przewidzianych w tych przepisach mimo wspomnianego braku.

II. Powyższe skutkowało błędami w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mogących mieć wpływ na jego treść, tj.:

1. wadliwe ustalenie, że w dniu 11 stycznia 2007 roku nie istniały wiarygodne informacje o przestępstwie uzasadniające zarządzenie wręczenia kontrolowanej korzyści majątkowej A. K. (1), na podstawie art. 19 Ustawy o CBA, podczas gdy istniała wiarygodna informacja o popełnieniu przestępstwa przez A. K. (1) z art. 230 kk, która to informacja stanowiła wystarczającą i konieczną w okolicznościach niniejszej sprawy podstawę wszczęcia Kombinacji Operacyjnej (...) z zastosowaniem kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej;

2. wadliwe ustalenie, że na przeszkodzie zarządzeniu wręczenia kontrolowanej korzyści majątkowej wobec A. K. (1), na podstawie art. 19 Ustawy o CBA stała zdaniem Sądu Rejonowego zasada ekonomiki czynności operacyjno-rozpoznawczych, podczas gdy zasada taka znikąd nie wynika;

3. wadliwe ustalenie, że zarządzenie kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej nastąpiło w stosunku do osób zatrudnionych w MRiRW oraz w Ministerstwie Budownictwa, podczas gdy ustalenie takie jest oczywiście sprzeczne z treścią Zarządzenia (...) Szefa CBA;

4. wadliwe ustalenie, że do dnia 11 stycznia 2007 roku oskarżeni nie posiadali żadnych informacji, a nawet poszlak mogących świadczyć o korupcji w MRiRW ewentualnie w Ministerstwie Budownictwa, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego w sposób oczywisty wynika, że zarówno świadkowie z poza CBA jak i świadkowie - funkcjonariusze CBA, mieli wystarczające informacje do tego aby podjąć działania mające na celu rozpoznanie zjawiska korupcji w obu wyżej wymienionych ministerstwach, co było ich obowiązkiem wynikającym z Ustawy o CBA i celów powołania i działań tej służby;

5. błędne ustalenie, że wnioski kierowane przez kierownictwo CBA do Prokuratury Generalnej, a następnie Sądu Okręgowego w Warszawie o udzielenie zgody na czynności w trybie art. 17 Ustawy o CBA wprowadzały w błąd Prokuratorów Prokuratury Generalnej oraz Sędziów Sądu Okręgowego i były celowe zmanipulowane w celu uzyskania pozytywnych decyzji powyższych podmiotów, podczas gdy wnioski te zawierały informacje zgodne ze stanem wiedzy i okolicznościami faktycznymi w sprawie;

6. wadliwe ustalenie, że wskazanie przez oskarżonych we wniosku o zarządzenie kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej, poza art. 230 kk, także art. 228 § 5 i 230a kk świadczy o prowadzeniu działań w ramach art. 19 Ustawy o CBA w stosunku do innych osób niż wskazane w Zarządzeniu (...), podczas gdy prawidłowa analiza treści wyżej wymienionego Zarządzenia nr (...) Szefa CBA oraz zebranego w sprawie materiału dowodowego, prowadzi do wniosku, iż wskazanie wyżej wymienionych przestępstw pozostawało w związku z ujawnionymi na tamtym etapie okolicznościami sprawy i znajdowało swoje odzwierciedlenie w uzasadnieniu przedmiotowego Zarządzenia nr (...) z 11 stycznia 2007 roku;

7. wadliwe ustalenie, że wnioski Szefa CBA skierowane do Prokuratora Generalnego, a następnie Sądu Okręgowego w Warszawie o zarządzenie kontroli operacyjnej wobec wskazanych w akcie oskarżenia osób, a następnie skierowanie wobec tych osób wniosków o przedłużenie kontroli operacyjnej nastąpiło z naruszeniem zasady subsydiarności, wyrażonej w art. 17 ust. 1 Ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, podczas gdy z zebranego materiału

dowodowego wynika, że wszelkie środki dowodowe w niniejszej sprawie możliwe do zrealizowania przed wszczęciem kontroli operacyjnej zostały zrealizowane, wbrew twierdzeniom Sądu Rejonowego;

8. wadliwe ustalenie, że oskarżeni przy podejmowaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych w ramach SOR (...) oraz Kombinacji Operacyjnej (...) mieli świadomość ewentualnych wątpliwości o charakterze prawnym co do wytwarzania i posługiwania się dokumentami legalizacyjnymi, co Sąd wywodzi z treści opinii prof. P., podczas gdy Sąd Rejonowy nie bierze pod uwagę, iż czynności w wyżej wymienionej sprawie podejmowane były od blisko trzech miesięcy do chwili wydania przedmiotowej opinii, w dniu 11 marca 2007 roku, a zatem na etapie znacznego zaawansowania czynności operacyjno-rozpoznawczych, w tym wdrożonej kombinacji operacyjnej, co jednak pozostaje bez znaczenia, biorąc pod uwagę, iż wyżej powołana opinia nie była znana oskarżonym;

9. wadliwe ustalenie, że CBA powinno było wykorzystać dostępne środki dowodowe w postaci np. analizy sieci społecznościowych (SNA), podczas gdy w czasie wykonywania czynności operacyjnych, tj. na przełomie 2006 i 2007 roku, sieci takie w Polsce nie funkcjonowały, za wyjątkiem uruchomionego w dniu 11 listopada 2006 roku portalu (...), którego przydatność jako źródła dowodowego jest w niniejszej sprawie co najmniej wątpliwa;

10. wadliwe ustalenie, że dla wszczęcia Kombinacji Operacyjnej konieczne jest wyczerpanie innych możliwości pracy operacyjnej, podczas gdy taki wymóg znikąd nie wynika;

11. wadliwe ustalenie, że nastąpiło skierowanie do Prokuratora Generalnego wniosku o przedłużenie zarządzenia kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej w dniu 5 kwietnia 2007 roku, podczas gdy okoliczność taka stoi w oczywistej sprzeczności z treścią Zarządzenia z dnia 5 kwietnia 2007 roku;

12. błędne uznanie, że pobudką do działania oskarżonego Mariusza Kamińskiego w sprawie przekazanej przez S. S. (2) i M. O. była dopiero interwencja A. L. (2) i nadanie tym pobudkom kontekstu politycznego, podczas gdy od chwili kontaktu telefonicznego M. O. z Mariuszem Kamińskim do czasu spotkania z funkcjonariuszami CBA minęło jedynie 5 dni, co nie pozwala przyjąć, że informacja telefoniczna została przez Szefa CBA zbagatelizowana, a jednocześnie wiedza i doświadczenie życiowe, nie pozwalają przyjąć, że po każdym telefonie informującym o ewentualnych nieprawidłowościach, służba będzie reagowała natychmiastowo, gdyż nie miała i nie ma takich możliwości, zarówno technicznych jak i kadrowych;

13. błędne przyjęcie, że CBA nie podjęło działań w stosunku do zawiadomienia o nieprawidłowościach w (...) S.A., o czym miały świadczyć zdaniem Sądu Rejonowego kontakt M. O. w sprawie tych nieprawidłowości z ABW w lutym 2007 roku, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że czynności zostały podjęte równolegle, co następnie skutkowało skierowaniem pozyskanego materiału dowodowego do Prokuratury Okręgowej,

14. błędne przyjęcie, że o motywacji działania oskarżonych świadczy fakt braku zainteresowania wątkiem nieprawidłowości przy przeprowadzaniu przetargów w (...) S.A. i skupienie się w głównej mierze na wątku odrolnienia gruntów, czemu miałyby dowodzić zdaniem Sądu Rejonowego również okoliczność, iż wobec braku informacji o podjętych działaniach w sprawie przez CBA, M. O. zgłosił w lutym 2007 roku podobne zawiadomienie do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, co świadczy jednoznacznie o błędnym rozumowaniu przyjętym przez Sąd I-ej Instancji, a opierającym się na założeniu, że (...) powinno informować M. O. o podjętych działaniach w sprawie;

15. błędne przyjęcie przez Sąd I-ej Instancji, iż sprawa kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej A. K. (1) została wykreowana przez oskarżonych, podczas gdy analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wskazuje, iż rolę wiodącą w całej sprawie pełnił P. R., poprzez A. K. (1), który aktywnie a wręcz nachalnie poszukiwał chętnego do zrealizowania sprawy odrolnienia, a funkcjonariusze CBA działali z inicjatywy A. K. (1), realizując jego wytyczne i tylko w tym zakresie podejmując za pośrednictwem (...) grę operacyjną w ramach Kombinacji Operacyjnej (...);

16. ostatecznie należy wskazać na błędne ustalenie przez Sąd Rejonowy zamiaru oskarżonych, de facto w oparciu o opinię Krystyny Pawłowicz i wiadomość sms, podczas gdy opinia ta nie była znana oskarżonym w okresie pełnienia

przez nich funkcji w CBA, a dowód w postaci wiadomości sms jest całkowicie niewiarygodny, a jego prawdziwość nie została przez Sąd w żaden sposób zweryfikowana.

III. Obrazę przepisów prawa materialnego poprzez ich błędną wykładnię, a to:

1.art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 Ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym poprzez jego błędną wykładnię, polegającą na wadliwym przyjęciu przez Sąd Rejonowy, że czynności prowadzone we wskazanym trybie mając charakter subsydiarny, podczas gdy brak jest takiego wymogu stawianego wskazaną regulacją prawną;

2.art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 14 ust. 1 pkt 6 Ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym poprzez jego wadliwą wykładnię, prowadzącą do przyjęcia, że zarejestrowanie rozmowy w miejscu publicznym, pomiędzy J. W. (1) a A. K. (1) nastąpiło bezprawnie, albowiem bez zgody sądu, podczas gdy wymóg zgody wskazanej w art. 17 Ustawy o CBA nie ma zastosowania do czynności podejmowanych we wskazanym w art. 14 ust. 1 pkt 6 Ustawy o CBA trybie;

3.art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 20 Ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym poprzez jego wadliwą wykładnię, prowadzącą do przyjęcia, że zarejestrowanie rozmowy i obrazu, w trakcie kontrolowanego wręczania korzyści majątkowej nastąpiło bezprawnie, albowiem bez zgody sądu, podczas gdy wymóg zgody wskazanej w art. 17 Ustawy o CBA nie ma zastosowania do czynności podejmowanych w ramach kontrolowanego wręczenia korzyści majątkowej;

4.art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 24 ust. 1 i 2 Ustawy o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym oraz art. 35 ust. 4 Ustawy z dnia 24 maja 2002 roku o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, poprzez ich błędną interpretację polegającą na wadliwym przyjęciu, że oskarżeni nie mieli uprawnienia do wytworzenia dokumentów służących utrzymaniu legendy funkcjonariusza działającego pod przykryciem, podczas gdy oskarżeni mieli ustawową kompetencję do wytworzenia takich dokumentów.

5.naruszenie art. 6 ust 1 i ust 3 lit b Europejskiej Konwencji Ochrony Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (dalej Konwencja), poprzez nieprzeprowadzenie rzetelnego procesu karnego, w trakcie którego wobec oskarżonego Sąd respektowałby zasadę „równości broni” umożliwiającą oskarżonemu właściwą obronę, gdyż sytuacja oskarżonego z uwagi na objęcie tajemnicą większości dowodów na podstawie, których został on skazany była zdecydowanie mniej korzystna niż prokuratora, który miał nieograniczony dostęp tak do jawnych jak i niejawnych materiałów postępowania, zaś oskarżony i jego obrońca podczas zaznajamiania się z materiałami postępowanie nie mieli prawa do swobodnego sporządzania notatek, uzyskiwania kopii niejawnych materiałów, wynoszenia notatek sporządzonych w kancelarii tajnej sądu lub na rozprawach przeprowadzonych z wyłączeniem jawności, a także oskarżony nie dysponował odpowiednim czasem i możliwościami do przygotowania obrony, w tym sporządzenia środka odwoławczego od wyroku skazującego gdyż dostęp do uzasadnienia skarżonego apelacją orzeczenia z uwagi na przepisy o ochronie informacji niejawnych był znacznie utrudniony, albowiem znaczna część uzasadnienia przywołanego powyżej orzeczenia (ponad 50 procent) miała charakter niejawnny, przez co oskarżony i jego obrońca mogli się z niejawną częścią uzasadnienia wyroku zapoznać jedynie w kancelarii tajnej sądu w dniach i godzinach jej urzędowania nie mogąc wnosić notatek z lektury uzasadnienia, uzyskać kopii dokumentów sądowych i przy wskazanych powyżej ograniczeniach dysponowali jedynie formalnie 14 dniowym terminem na wniesienie apelacji.

Reasumując obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego Macieja Wąsika od wszystkich zarzucanych mu czynów.

7)Oskarżycielka posiłkowa M. G. (2) , która na podstawie art. 425 § 1 i § 2 kpk, art. 427 § 1 i § 2 kpk, art. 438 pkt 4 kpk, art. 444 § 1 kpk zaskarżyła powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonych Mariusza Kamińskiego, Macieja Wąsika, Grzegorza Postka, Krzysztofa Brendla w części co do orzeczonych wobec oskarżonych kar tzn. kar pozbawienia wolności. Wyrokowi temu zarzuciła rażąco niewspółmierność kary, gdyż orzeczone kary pozbawienia wolności są karami niższymi od ich średniego zagrożenia, biorąc pod uwagę przepisy art. 229 § 1 kk w zw. z art. 18 § 2 kk, w zw. z art. 19 § 1 kk.

Wniosła o zmianę zaskarżonej części wyroku i wymierzenie:

- 1) oskarżonemu Mariuszowi Kamińskiemu kary 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,
- 2) oskarżonemu Maciejowi Wąsikowi kary 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,
- 3) oskarżonemu Grzegorz Postkowi kary 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- 4) oskarżonemu Krzysztofowi Brendel kary 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto, na podstawie art. 627 kpk wniosła o zasądzenie od oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych.

8) Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej S. L. adv. R. L., który na podstawie art. 425 § 1 i § 2 kpk, art. 427 § 1 i § 2 kpk, art. 438 pkt 4 kpk, art. 444 § 1 kpk zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonych Mariusza Kamińskiego, Macieja Wąsika, Grzegorza Postka, Krzysztofa Brendla w części co do orzeczonych wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności.

Wyrokowi temu zarzucił rażąco niewspółmierność kary, gdyż orzeczone kary pozbawienia wolności są karami niższymi od ich średniego zagrożenia, biorąc pod uwagę przepisy art. 229 § 1 kk w zw. z art. 18 § 2 kk, w zw. z art. 19 § 1 kk.

Wniósł o zmianę zaskarżonej części wyroku i wymiarzenie:

- 1) oskarżonemu Mariuszowi Kamińskiemu kary 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,
- 2) oskarżonemu Maciejowi Wąsikowi kary 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,
- 3) oskarżonemu Grzegorzowi Postkowi kary 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- 4) oskarżonemu Krzysztofowi Brendel kary 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto, na podstawie art. 627 kpk wniósł o zasądzenie od oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych.

Pismem z dnia 20 listopada 2015r. obrońca oskarżonego Mariusza Kamińskiego wobec przyjęcia apelacji z dnia 4 listopada 2015r cofnął apelację wniesioną 3 listopada 2015r. W dniu 1 grudnia 2015r. oskarżony Mariusz Kamiński złożył oświadczenie o wyrażeniu zgody na cofnięcie apelacji obrońcy z dnia 3 listopada 2015r. (k. 6195 i 6229).

Pismem z dnia 30 listopada 2015r. obrońca oskarżonego Macieja Wąsika wobec przyjęcia apelacji z dnia 4 listopada 2015r. cofnął apelację wniesioną 3 listopada 2015r. załączył oświadczenie oskarżonego, stanowiące zgodę na cofnięcie apelacji obrońcy z dnia 3 listopada 2015r. (k.6227).

Sąd okręgowy zważył co następuje:

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zgłoszonych na rozprawie odwoławczej kwestii żądania pozostawienia apelacji bez rozpoznania. Sąd II instancji zważył, iż zgodnie z art. 430 § 1 k.p.k., sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania przyjęty środek odwoławczy jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 429 § 1 k.p.k., a zatem jeśli ten wniesiony został po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalny z mocy ustawy, albo jeżeli przyjęcie tego środka nastąpiło na skutek niezasadnego przywrócenia terminu.

W realiach tej sprawy żadna z powyższych okoliczności nie nastąpiła. Środki odwoławcze zostały wniesione skutecznie, a zatem w określonym ustawą terminie, były dopuszczalne z mocy ustawy, nadto zostały złożone przez osoby uprawnione w świetle brzmienia art. 425 § 1 k.p.k.

Wnioski zgłoszone przez obrońców oskarżonych i częściowo oskarżyciela publicznego, (podniesienie okoliczności wyłączającej ściganie), były słuszne.

Abolicję zastosowaną wobec oskarżonych w ramach prawa łaski sąd odwoławczy zobligowany był uwzględnić na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. z art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k., co skutkowało uchynieniem wyroku i umorzeniem postępowania.

Sądowi odwoławczemu znane jest brzmienie art. 439 § 1 k.p.k. zgodnie z którym sąd w tym przedmiocie orzeka na posiedzeniu, jednakże w obecnej sytuacji, w której nastąpiło już wyznaczenie i zawiadomienie stron o terminie rozprawy apelacyjnej nie było potrzeby kierowania sprawy na posiedzenie, albowiem zgodnie z art. 95 k.p.k. orzeczenia podejmowane na posiedzeniu mogą zapadać również na rozprawie. Orzeczenie związane z kwestią dopuszczalności procesu (bez badania zasadności stawianych zarzutów) zapaść może do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego (art. 413 § 1 k.p.k.), a więc - w postępowaniu apelacyjnym - do czasu złożenia sprawozdania (art. 453 § 1 k.p.k.). Na początku rozprawy apelacyjnej może być zatem wydane orzeczenie, którego podstawą jest występowanie przyczyn określonych w art. 439 § 1 k.p.k. - vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 marca 2015 r. II AKa 199/14.

Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż niezależnie od precedensowego charakteru i oczekiwań związanych z przekazaniem sprawy do rozpoznania w postępowaniu odwoławczym, sąd okręgowy zgodnie z zasadą samodzielności jurysdykcyjnej (art. 8 § 1 k.p.k.) nie znalazł podstaw do przekazania zagadnienia prawnego do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu, w trybie określonym w art. 441 § 1 k.p.k. Nie uzasadnia tego fakt nieobjęcia dotychczasowym orzecznictwem Sądu Najwyższego sytuacji zaistniałej w tej sprawie ponadto, co oczywiste tryb ten nie przewiduje rozstrzygania kwestii konstytucyjności aktów prawnych, czy jak w tym wypadku aktu łaski. Powszechną akceptację zyskał przecież pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w postanowieniu z dnia 30 września 2010 r., sygn. akt I KZP 17/10, zgodnie z którym „przedmiotem pytania prawnego nie może być sposób rozstrzygnięcia sprawy lub konkretnej sytuacji procesowej, gdyż zadaniem Sądu Najwyższego orzekającego na podstawie art. 441 § 1 k.p.k. jest dokonanie zasadniczej wykładni ustawy, a nie udzielanie porad, jak należy rozstrzygnąć konkretną sprawę”.

Nie dostrzegając więc wątpliwości co do przepisu prawa, w szczególności problemów interpretacyjnych w praktyce sądowej i doktrynie, co do kluczowej dla rozstrzygnięcia przesłanki wyłączającej ściganie z art. 17 § 1 pkt.11 k.p.k., sąd odwoławczy rozstrzygnął w sprawie.

Niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu podnoszonych w apelacjach uchybień na treść orzeczenia, sąd odwoławczy zobligowany był do uchylenia wydanego orzeczenia sądu I instancji i umorzenia postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt. 11 k.p.k. Zgodnie z powyższą normą, postępowania nie wszczyna się, a wszczęte umarza w przypadku, gdy zachodzi inna okoliczność wyłączająca ściganie. Nie ma żadnych wątpliwości, że do tego rodzaju okoliczności zaliczyć trzeba abolicję, postrzeganą dotychczas głównie jako generalny akt łaski. Spośród wielu przesłanek procesowych, zatem stanów warunkujących dopuszczalność postępowania karnego, abolicja ma charakter bezwzględnej, nieusuwalnej przeszkody prawnej, której zaistnienie uniemożliwia prowadzenie procesu. Wszak o przedmiocie postępowania, zatem istocie i skutkach czynów zarzucanych oskarżonym, można decydować jedynie wówczas, gdy prowadzenie postępowania jest prawnie dopuszczalne. Gdy brak warunków dla dopuszczalności procedowania, postępowanie nie powinno być wszczęte, a wszczęte musi być umorzone jako niedopuszczalne w każdym jego stadium, nadto niezależnie od instancji, w której sprawa się znajduje, czy aktualnej fazy postępowania. Warunkiem procesowym determinującym w tej sprawie orzeczenie sądu II instancji jest wspomniana już instytucja abolicji. Nie można pominąć dorobku orzeczniczego, potwierdzającego jednak trafność koncepcji o umorzeniu postępowania. Sąd odwoławczy ma tu na uwadze przede wszystkim postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2005r. (IIIKK 243/04), wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 września 1983r. (VKRN 197/83), postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 lipca 1982r. (VI KZP 8/82), wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 1970r. (VKRN 260/70) oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 1970 r. (VKRN 28/70).

Precedensowość niniejszej sprawy i jej złożony charakter wynikają z odmienności podmiotu, wydającego decyzję abolicyjną oraz indywidualności tego rodzaju aktu. Nie zmienia to przekonania sądu odwoławczego o konieczności umorzenia procesu, także i w tej sprawie, w której aktem łaski Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej -postanowieniem z dnia 16 listopada 2015r.- postępowanie umorzono wobec zastosowania prawa łaski poprzez przebaczenie i puszczenie w niepamięć. Formuła przebaczenia i puszczenia w niepamięć zastosowana w akcie prezydenckim jednoznacznie

wskazuje, że przyjęto koncepcję szeroko rozumianego i niczym nieograniczonego prawa łaski przysługującego zgodnie z art. 139 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej głowie państwa, obejmującego także abolicję indywidualną. Nie jest spornym ustalenie pojęciowego znaczenia instytucji abolicji indywidualnej. Jako jedna z form ujętego w prerogatywach głowy państwa prawa łaski nie dotyczy ona, ani ustaleń faktycznych, ani ewentualnej winy sprawcy, a jedynie sfery skazania niwelując jego skutki, choćby miało to nastąpić jeszcze przed prawomocnym skazaniem (abolicja indywidualna). Postanowieniem z dnia 16 listopada 2015r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, sięgając po prawo łaski jeszcze przed ewentualnym prawomocnym skazaniem oskarżonych, przesądził o niemożności kontynuowania postępowania karnego przeciwko oskarżonym objętym prawem łaski. Innymi słowy decyzja głowy państwa przekreśliła możliwość ewentualnego stwierdzenia winy i wymierzenia kar oskarżonym, jednocześnie nie rozstrzygając o kluczowych dla odpowiedzialności oskarżonych kwestiach. Akt łaski nie wyraża też aprobaty, czy przyzwolenia dla zachowań oskarżonych, bowiem nie stwierdza ich niewinności, czy braku sprawstwa, a jedynie decyduje o niemożności prowadzenia postępowania w tej sprawie. Pomimo, że decyzja w przedmiocie ułaskawienia wydana przez Prezydenta przybiera formę postanowienia, to w analizowanym wypadku nie znajdują tu zastosowania przepisy kodeksu postępowania karnego, regulujące formę, treść i tryb wydawania i zaskarżenia orzeczeń w postępowaniu karnym przez sąd, bądź prokuratora. Decydujące znaczenie w tym względzie będą miały wyłącznie przepisy Konstytucji, a ta poza podpisem prezydenta nie przewiduje dla ważności postanowienia o zastosowaniu prawa łaski ani szczególnej formy, ani terminu czy trybu jego wydania, wreszcie zaskarżenia. Skoro więc Prezydent stosując prawo łaski związany pozostaje wyłącznie przepisami Konstytucji, nieprzewidującymi przecież żadnych ograniczeń proceduralnych, a w tym również mogących wynikać z regulacji w kodeksie postępowania karnego w kwestii ułaskawienia, stąd dla skuteczności decyzji zastosowania prawa łaski nie będzie miał znaczenia ani wymóg złożenia formalnego wniosku, czy prośby o łaskę, opiniowania, czy też uzasadnienia decyzji. Prezydent może więc skorzystać z prawa łaski niezależnie, a nawet z pominięciem trybu przewidzianego w kodeksie postępowania karnego.

Skoro Konstytucja nie przewiduje możliwości zaskarżenia decyzji Prezydenta o ułaskawieniu, nie jest możliwym jej zakwestionowanie w jakimkolwiek z trybów. Ponadto skorzystanie z przywileju przysługującego wyłącznie głowie państwa ma i ten skutek, że nie jest warunkowane zgodą, czy brakiem sprzeciwu osoby ułaskawionej. Wola tej osoby nie ma żadnego znaczenia, a ułaskawiony decyzji Prezydenta w tym przedmiocie odmówić nie może. Nie jest zatem tak, że wydając akt łaski wkraczający przeciw w szeroko rozumianą sferę wymiaru sprawiedliwości, Prezydent staje się jego organem. Decyzja Prezydenta nie dotyka prawnej oceny zachowania zarzucanego oskarżonym, a jedynie koryguje skutki skazania choćby, jak w tym wypadku, nieprawomocnego. Pozycja prezydenckiego aktu urzędowego, jakim jest decyzja o prawie łaski jest więc taka, że choć ingeruje w skutki skazania, to nie jest decyzją wydaną przez organ należący do struktur władzy sądowniczej, a jedynie wykonawczej. Postanowienie o zastosowaniu prawa łaski choć wiążące dla organów wymiaru sprawiedliwości w zakresie uniemożliwiającym dalsze badanie kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonych, nie ma wpływu od strony formalnej na dalsze losy postępowania. Innymi słowy nie jest to decyzja procesowa rozstrzygająca o nieprawomocnym wyroku, czy wniesionych środkach odwoławczych. Stąd konieczność merytorycznego orzeczenia w tym zakresie spoczywała na sądzie II instancji, do którego przekazano wniesione środki odwoławcze. Zasadności zgłaszanych przez skarżących zarzutów ocenić nie można z uwagi na stwierdzenie bezwzględnej przyczyny odwoławczej i obligującej do umorzenia postępowania w sprawie na każdym z jej etapów. Sąd odwoławczy dostrzegł swoistą dychotomię, jaka zaistniała w tej sprawie. Z jednej bowiem strony dysponował wniesionymi przez obrońców wszystkich oskarżonych apelacjami skierowanymi przeciwko całości wyroku (w tym orzeczeniu o winie) i domagających się ich uniewinnienia (celowo sąd odwoławczy pomija w tej części apelacje skierowane przeciwko wymiarowi kary – oskarżycielki posiłkowej V. G. i pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej S. L.), z drugiej zaś prezydenckim aktem łaski w formie abolicji, nakazującym bezwzględnie zaniechanie kontynuowania postępowania i jego umorzenie także na etapie kontroli odwoławczej. Zważywszy na charakter decyzji w przedmiocie ułaskawiania, będącej prerogatywą głowy państwa, sąd okręgowy przyznał prymat decyzji o ułaskawieniu i uznał, że zastosowana w tej sprawie abolicja, jako przyczyna wyłączająca ściganie wyprzedza rozpoznanie apelacji wniesionych na korzyść oskarżonych i domagających się ich uniewinnienia. Sąd odwoławczy zobligowany był do tego bezwzględnym zakazem kontynuowania postępowania płynącym z prawa łaski, albowiem wystąpienie tej okoliczności powoduje konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonych z

powodów określonych w art.439 § 1 pkt. 9 k.p.k. gdyż zachodzi okoliczność wyłączająca postępowanie wskazana w art.17§1 pkt.11 k.p.k.

Z tych względów sąd okręgowy zaskarżone orzeczenie uchylił i postępowanie w tej sprawie umorzył. Prezydenckie prawo łaski ma bowiem charakter decyzji ostatecznej, jest prerogatywą głowy państwa, związaną z zasadami i wartościami wyrażonymi w Konstytucji. Rzeczą oczywistą jest, że decyzja w tym przedmiocie nie może być dowolną, sprzeczną z istotą prawa łaski stanowiącego w art. 139 Konstytucji. Arbitralne stosowanie prawa łaski, w jego szerokiej i nieograniczonej formie, w szczególności abolicji indywidualnej prowadzić może do łamania zasady równości obywateli wobec prawa i nazbyt daleko idącej ingerencji egzekutywy w kompetencje organów wymiaru sprawiedliwości. Prezydent, któremu Konstytucja z 1997r. przyznała nieograniczone prawo łaski jest przecież gwarantem porządku konstytucyjnego. Oczywistym jest również, że ułaskawienie w formie abolicji indywidualnej wyłączyło możliwość badania czy oskarżeni dopuścili się zarzucanych im czynów. Na mocy decyzji głowy państwa oskarżonym zapewniono bezkarność z jednej strony, z drugiej zaś uniemożliwiono im procesowe oczyszczenie się z zarzutów i doprowadzenie do ich uniewinnienia, skoro nie przewidziano możliwości sprzeciwienia się aktowi łaski i żądania kontynuowania procesu.

Rzecz jednak w tym, że sąd odwoławczy rozpoznając sprawę nie jest uprawniony do weryfikacji przyczyn decyzji Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej bowiem została ona wydana na mocy obowiązujących przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (art. 139), której obowiązek przestrzegania spoczywa na sądzie okręgowym. Nieuprawnionym wobec sądu okręgowego pozostaje zatem oczekiwanie dokonania kontroli swobody decyzji Prezydenta, z uwagi na brak ku temu legitymacji.

Na marginesie podkreślić trzeba, że podstaw przyjętego przez sąd odwoławczy precedensowego rozstrzygnięcia w tej sprawie, należało szukać w dorobku orzecznictwym opartym na porównywalnym zdaniem sądu ad quem stanie faktycznym, w którym w toku postępowania odwoławczego zaistnieje bezwzględna, negatywna przesłanka ściśle procesowa uniemożliwiająca kontynuowanie postępowania. Chodzi tu mianowicie o przesłankę z art. 17 § 1 pkt. 5 k.p.k.- śmierć oskarżonego. Jeśli ta nastąpi po wydaniu wyroku ale przed jego uprawomocnieniem się, czyni wydany w sprawie skazujący wyrok dotknięty wadą prawną warunkującą w sposób bezwzględny uchylenie orzeczenia. Podobnie skonstatował Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 czerwca 2013r. (IIIKK 147/13) oraz Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 12 września 2012r.(II AKa 359/12). Rzecz jasna w tej sprawie sąd rejonowy wydając orzeczenie zaskarżone apelacjami m.in. obrońców oskarżonych nie mógł znać wskazanej przeszkody, nie ma to jednak żadnego znaczenia, i nie sprzeciwia się konieczności wyeliminowania tego orzeczenia z obrotu prawnego. Sąd odwoławczy miał na względzie nade wszystko to, że postępowanie odwoławcze w tej sprawie zostało w sposób prawnie skuteczny zainicjowane i kontynuowane, bowiem decyzja Prezydenta o skorzystaniu z aktu abolicji indywidualnej wydana została w dniu 16 listopada 2015r., zatem już po złożeniu środków odwoławczych (za wyjątkiem oskarżycielki posiłkowej V. G.) i ich przyjęciu. Co do ostatniego ze wspomnianych środków odwoławczych, należało podnieść skutek procesowej decyzji z dnia 1 grudnia 2015r.(k. 6231), mocą której oskarżycielce posiłkowej przywrócono termin do wniesienia osobistej apelacji. Istota zaś instytucji wskazanej w art. 126 § 1 k.p.k. sprowadza się do nadania czynności procesowej dokonanej z naruszeniem terminu zawitego takiego znaczenia prawnego, jakie miałyby gdyby została dokonana z dochowaniem tego terminu. Tymczasem oskarżycielka posiłkowa V. G. zainicjowała procedurę odwoławczą złożeniem w dniu 7 lutego 2015r. tzw. zapowiedzi apelacji. W dniu 2 października 2015r. wysłano do oskarżycielki posiłkowej odpis wyroku z uzasadnieniem. Korespondencja awizowana została uznana za doręczoną z dniem 23 października 2015r. czyli termin do skutecznego wniesienia apelacji upłynął oskarżycielce posiłkowej w dniu 6 listopada 2015r. Jeśli zatem, w zgodzie z sensem instytucji przywrócenia terminu, uznać, że czynność ta wywołuje taki skutek, jakby dokonano jej z dochowaniem terminu, to apelację oskarżycielki posiłkowej należało potraktować jako złożoną najpóźniej z dniem 6 listopada 2015r., zatem przed wydaniem w sprawie aktu łaski, o którym mowa w niniejszych rozważaniach

Zważywszy na powyższe orzeczono jak w wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania znajduje uzasadnienie w treści art. 632pkt2 k.p.k.